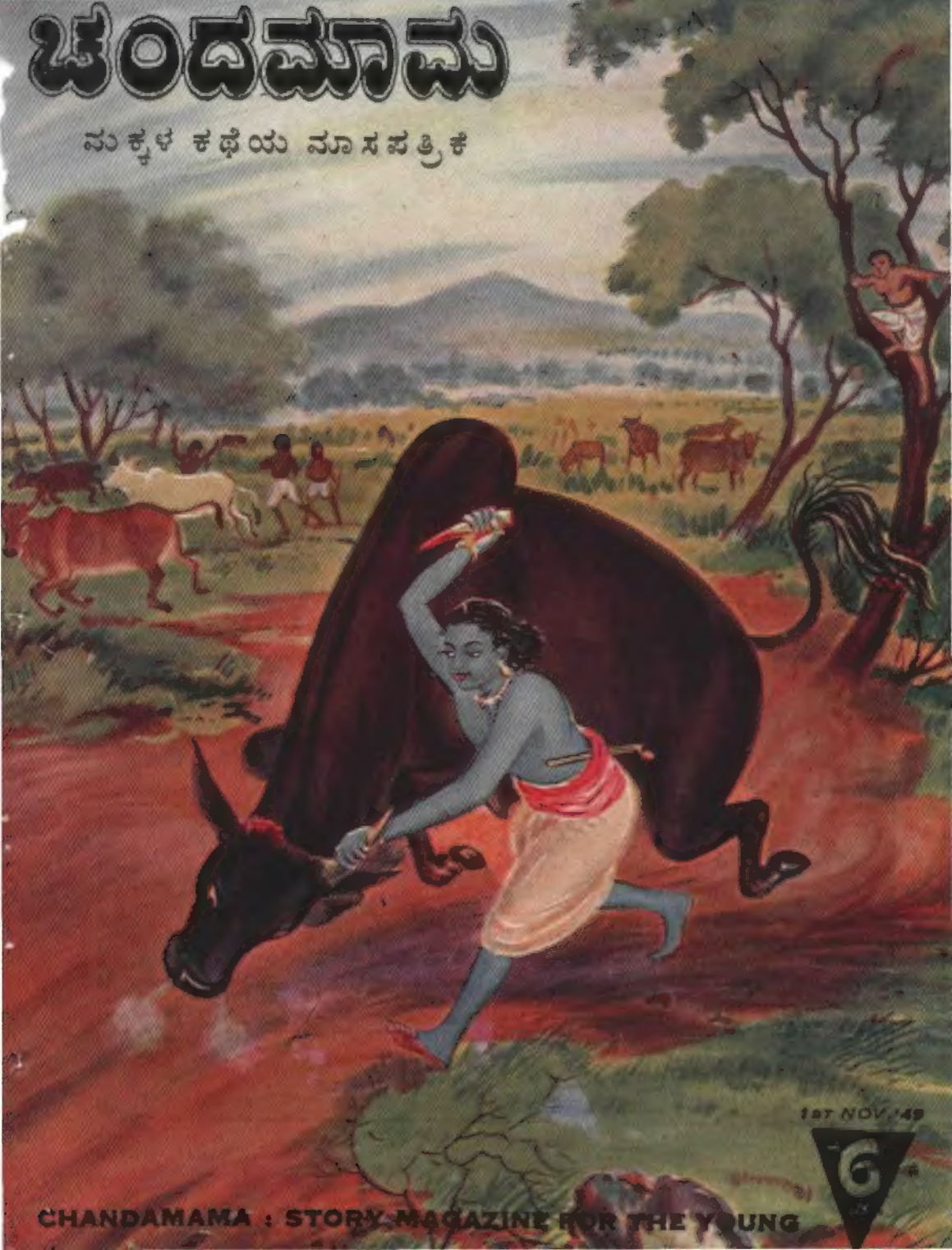

ಚಂದಮಾಮ

ನುಕ್ಕಳ ಕಥೆಯ ನೂಸಪತ್ರಿಕೆ

1st NOV. '49

CHANDAMAMA : STORY MAGAZINE FOR THE YOUNG

Chanda mama, November, '49

Photo by B. Ranganadham

ದೀಪಾವಳಿ

ಬರುತ್ತದೆ
ವಾರ್ತೆ ನಿ ಯವರ
ಗುಣಸುಂದರಿ

ಕಥೆ...

ದಾಕ್ಷ... ಸುಬ್ಬರಾವು... ಶಿವರಾವು... ರೇಲಂಗಿ
ಶಾರಿಪತುಮಾರಿ... ಮಾಲತಿ... ಶ್ರೀರಂಜನಿ
ಸಖಿಸಿದವರು...

TALLAM
Release

ದೈರಕ್ಷರ... ಕೆ.ವಿ.ರೆಡ್ಡಿ, B.Sc(HONS)

Now

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ವಿಷಯಗಳು	ಪುಟ	ವಿಷಯಗಳು	ಪುಟ
ಇರುವೆ 5	ಒಕ್ಕಣ್ಣ ರಾಕ್ಷಸಿ 25
ಎರಡು ಬೆಕ್ಕಿನ ಮರಿಗಳು 7	ಹಾಡುವ ಕುರ್ಚಿ 29
ಕಾಂತಿಬಾಲೆ 8	ಕಾಳಹಸ್ತಿ 37
ಗುಣಸುಂದರಿ 13	ಕಸಿರಾಜ 43
ದೇಹಾಭಿನಾನ 21	ಇಂದ್ರಜಾಲ 48

ಇವಲ್ಲದೆ 'ದೋಸೆಯ ಆಸೆ' ಚುಟಕ, ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಒಗಟು ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನೇಕ.

ಗ್ಯಾರಂಟಿಯುಳ್ಳ ಸ್ಟೈಯಿನ್‌ಲೆಸ್ ಸ್ಪೀಲ್ ಪಾತ್ರೆಗಳು

ಫಲಫಲನೆ ಕಾಂತಿಯುಳ್ಳದು; ಮಾಸಿಹೋಗದು

ರೋಟಿ, ಡಬರ, ಟರ್ನಿ ಕ್ಯಾರಿಯರ್, ಬಟ್ಟಲು, ಅಡಕು ಪಾತ್ರೆಗಳು, ಜೋಡವಲೆ ಸೆಟ್ಟು, ಚಮಚ, ಪಚ್ಚಡಿ ಕಿನ್ನೆ, ಇತ್ಯಾದಿ. ಪ್ರತಿ ಮನೆ ಮತ್ತು ಹೋಟೆಲುಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ಸಕಲ ಪಾತ್ರೆ ಪಠಾರ್ಥಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ದೊರಕುವುವು.

ಇಂಡಿಯನ್ ಮೆಟಲ್ & ಮೆಟಲರ್ಜಿಕಲ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್

ಈ ಕೆಳಕಂಡ ನಮ್ಮ ಪೋರೊಮುಗಳಿಗೆ ಫೇಟೆ ಕೊಡಿರಿ.

1. 498, ಮಿಂಟ್ ಸ್ಟ್ರೀಟ್, ಮದರಾಸು 3 & ಮೆಟಿರು ಡ್ಯಾಂ.
2. 22/522, ದೊಡ್ಡ ಅಂಗಡಿ ಬೀದಿ, ಕೊಯಿಮತ್ತೂರು.
3. 169/1429-30, ಮೇನ್ ರೋಡು (ತೇರು ಸಮಾಪ) ಸವಾಯಿಪೇಟೆ, ಸೇಲಂ.
4. ದಿ ಕನ್ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್ ಕಮರ್ಷಿಯಲ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್, 61, ಟ್ಯಾಂಕ್ ಬಂಡ್ ರೋಡ್, ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪುರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ.

ಸೂಚನೆ—ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ದೊರಕುವುದು.

★ ಅನಶ್ಚ ಓದಿರಿ!! ★

ಚಂದಾದಾರರಿಗೆ ಸೂಚನೆಗಳು.

- ★ ಚಂದಮಾನಾ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆಯು ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳ ಮೊದಲನೆಯದಿನ ಪ್ರಕಟವಾಗುವುದು. ಒಡನೆಯೇ ಚಂದಾದಾರರಿಗೆ ಪೋಸ್ಟ್ ಮುಖಾಂತರ ಕಳಿಸಲಾಗುವುದು. ಯಾರಿಗಾದರೂ ಪ್ರತಿಯು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಹೆಚ್ಚೆಂದರೆ 6 ನೇ ತಾರೀಖಿನೊಳಗೆ ತಲಪದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಕೂಡಲೇ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸ್ಥಳೀಯ ಪೋಸ್ಟ್ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸಿ ಆಮೇಲೆ ನಮಗೆ ತಡಮಾಡದೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು.
- ★ ಅಂತಹ ದೂರು ನಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಆಯಾತಿಂಗಳ 10 ನೇ ತಾರೀಖಿನೊಳಗೆ ತಲಪಬೇಕು. ತಡವಾಗಿ ಬಂದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.
- ★ ಚಂದಾದಾರರು ಬರೆಯುವ ಯಾವ ಪತ್ರದಲ್ಲೇ ಆಗಲೀ ತಮ್ಮ ಚಂದಾ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನಮೂದಿಸಿರಬೇಕು. ಇದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ. ತಮ್ಮ ಸಂಖ್ಯೆ ಬರೆಯದೆ ಚಂದಾದಾರರ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.
- ★ ಮೇಲಿನ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಟ್ಟು ಚಂದಾದಾರರು ಸಹಕರಿಸಿದರೆ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ವ್ಯವಹರಿಸಲು ಸುಲಭವಾಗುವುದು.

ಲೇಖಕರಿಗೆ ಸೂಚನೆಗಳು.

- ★ ಉದ್ದವಾದ ಲೇಖನಗಳಿಗೆ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲ.
- ★ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಸರಳವಾಗಿ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಬರೆದಿರಬೇಕು.
- ★ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಂದ ತೆಗೆದು ಕಳಿಸಬಾರದು.
- ★ ಉತ್ತರ ಬಯಸುವವರು ಸಾಕಷ್ಟು ಅಂಚೆ ಚೀಟಿ (ಸ್ಟಾಂಪು) ಗಳನ್ನು ಲೇಖನದೊಂದಿಗೆ ಕಳಿಸಬೇಕು. ಸ್ಟಾಂಪು ಇಡದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಉತ್ತರಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.
- ★ ನಿಮ್ಮ ವಿಳಾಸವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಬರೆದು ಕಳಿಸಬೇಕು.
- ★ ನಮ್ಮ ವಿಳಾಸವನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಹಾಕಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮ ಕಾಗದವು D. L. O. ಎಂದರೆ 'ಸತ್ತಕಾಗದ ಕಛೇರಿ'ಗೆ ಹೋಗುವುದು.
- ★ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಅಂಚೆ ಚೀಟಿ ಇಟ್ಟು ನಮ್ಮಿಂದ ತಿಂಗಳೊಳಗೆ ಉತ್ತರ ಬಾರದಿದ್ದರೆ ಕಾಗದವು ಕಾರಣಾಂತರದಿಂದ ನಮಗೆ ತಲಪಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.
- ★ ಲೇಖನಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಆಮೇಲೆ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ವೃಥಾ ಬರೆಯಬಾರದು.

ಸಂಪಾದಕ :

ಎಂ. ಟಿ. ವಿ. ಆಚಾರ್ಯ

ಮುಖಚಿತ್ರ

ಕಳೆದ ಸಲ ಕತ್ತೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಭೇನುಕಾಸುರನ ವಿಚಾರ ತಿಳಿಸಿದೆನಷ್ಟೆ. ಭೇನುಕಾಸುರ ಮತ್ತು ಆತನ ಬಂಧುವರ್ಗವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೀರಿಸಿದಮೇಲೂ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ರಾಕ್ಷಸರು ಉಳಿದಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಶಾಂತಿಯುಳ್ಳ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಪೀಡಿಸುವುದೆಂದರೇ ಉತ್ಸಾಹ. ಅಂತೆಯೇ ಬೃಂದಾವನದ ಗೋಪರನ್ನು ಪೀಡಿಸಿ ಕೃಷ್ಣ ಬಲರಾಮರನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸರದಿಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ಭೇನುಕನು ಸತ್ತ ಕೆಲದಿನಗಳಲ್ಲೇ ಅಘಾಸುರನೆಂಬವನು ಬಂದು ಕೃಷ್ಣನ ಕೈಯಿಂದ ಹತನಾದನು. ಅಘಾಸುರನಿಗೆ ಮಾವನಾದ ಅರಿಷ್ಠಾಸುರನು ಇದರಿಂದ ಕೋಪಗೊಂಡನು. 'ಛೇ! ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದ ಮೂಢರು' ಎಂದು ತನ್ನ ರಾಕ್ಷಸ ಪಂಗಡದವರನ್ನು ಹೀಯಾಳಿಸಿದನು. 'ಈ ಕೃಷ್ಣನೆಂಬ ಮೂರು ಮೇಣಿನ ಕಾಯುದ್ದ ನರಬಾಲಕನಿಂದ ಹತರಾದ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ಏನೆನ್ನಬೇಕು? ದಡ್ಡರಲ್ಲವೇ! ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನಿಗೂ ಅವರಿಗೂ ಎಲ್ಲಿಯ ಸಾಟಿ?' ಎಂದು ಮರುಕಪಟ್ಟನು. ತನ್ನ ಪ್ರಿಯಬಂಧುವನ್ನು ಕೊಂದ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಮಾಡದೇ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದನು. ಕೂಡಲೇ ಕಂಸನ ಆಪ್ತರ ಪಡೆದು ಹೊರಟನು.

ಭಯಂಕರ ಮದನೇರಿಂದ ಗೂಳಿಯ ಆಕಾರದಿಂದ ಗುಡುಗುತ್ತಾ ಭೂಮಿಯನ್ನು ನಡುಗಿ ಸುತ್ತಾ ವಾಯುವೇಗದಿಂದ ನುಗ್ಗುತ್ತಾ ಆ ವನದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕೃಷ್ಣನಿದ್ದೆಗೆ ಓಡಿದನು. ಎಲ್ಲರನ್ನು ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾಗಿಸಿ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಒಂದೇ ಏಟಿಗೆ ತಿವಿದು ಆಕಾರಕ್ಕೆ ಒಗೆಯಬೇಕೆಂದು ಅವನ ಆಸೆ. ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಬಂದ ಈ ವಿಪತ್ತನ್ನು ನೋಡಿ ಗೋವಬಾಲರು ತಲ್ಲಣಿಸಿದರು ಎಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲೇ ಅಡಗಿದರು. ಕೆಲವರು ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಓಡಿದರು. ಕೆಲವರು ಮರಗಳನ್ನೇರಿ ಬದುಕಿದರು. ಬಾಲೆಯರು ಕೃಷ್ಣನಲ್ಲಿ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟರು. ದನಕರುಗಳಂತೂ ಚಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾಗಿ ಓಡಿರುವು. ಓಡಲಾರದ ಎಳೆಯಕರುಗಳು ಗೂಳಿಯ ರಭಸಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಉರುಳಿದುವು.

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಅನಾಹುತಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಗೂಳಿಯನ್ನು ಕೃಷ್ಣನು ಕಂಡನು. ಅರಿಷ್ಠಾಸುರ ನೆಂದು ಅರಿತನು. ಜಗತ್ತನ್ನೇ ಆಳುವ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಯಾವುದು ತಾನೇ ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸ! ಪರಮಾತ್ಮನ ಅವತಾರವಾದ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಗೂಳಿಯೂ ಹುಳುವಿನಂತೆಯೇ! ಕೃಷ್ಣನು ತನ್ನ ಮೇಲೆ ನುಗ್ಗಿದ ಗೂಳಿಯ ಗುರಿಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಅದರ ಕೊಂಬುಗಳನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಹಿಡಿದನು. ಅದರ ಎಡಕೊಂಬನ್ನು ಕಡ್ಡಿ ಮುರಿಯುವಂತೆ ಮುರಿದು ಅದೇ ಆಯುಧವನ್ನಾಗಿ ಹಿಡಿದು ಮರ್ಮಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಣಾಂತಕವಾಗಿ ಚುಚ್ಚತೊಡಗಿದನು. ಅದರ ಗೂಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ಸಿಕ್ಕುವೊಲ್ಲನು. ಅರಿಷ್ಠಾಸುರನಿಗೆ ಈಗ ಕೃಷ್ಣನ ಬಲುಮೆ ಅರಿವಾಯಿತು. ಆದರೇನು? ಕೃಷ್ಣನ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಮೇಲೆ ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಯುವ ಆಸೆ ತೀರಿತು. ಅಸುರನ ರಭಸ ಕುಗ್ಗಿತು. ರಕ್ತಕೋಡಿ ಹರಿಯಿತು. ಶಕ್ತಿ ಹೋಯಿತು. ಕಡೆಗೆ ಬಾಧೆ ತಾಳಲಾರದೆ ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಬಿದ್ದು ಒದ್ದಾಡಿ ಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟನು.

ಈ ರೀತಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಅಸುರನ ನಾಶವಾಯಿತು.

ಚಂದ್ರಮಾಮು ಮಕ್ಕಳ ಕಥೆಯ ಮೊಸುಪತ್ರಿಕೆ

ಸಂಪುಟ ೩

ನವೆಂಬರ್ ೧೯೪೯

ಸಂಚಿಕೆ ೨೧

ಇರುವೆ

ಮಕ್ಕಳು: ಇರುವೇ, ಇರುವೇ, ಇದ್ದೇ ಇರುವೆ!
 ಇರುವೆ: ಬರುವೇ, ಬರುವೇ, ಬಂದೇ ಬರುವೆ!
 ಮಕ್ಕಳು: ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ನೀನೇ ಇರುವೆ!
 ಇರುವೆ: ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರೂ ನಾನೂ ಬರುವೆ!
 ಮಕ್ಕಳು: ಅಡಿಗೆ ಮನೆಯಲಿ ನೀ ತುಂಬಿರುವೆ!
 ಇರುವೆ: ಊಟದ ತಟ್ಟೆಗೂ ನಾ ಬರುವೆ!
 ಮಕ್ಕಳು: ಸಕ್ಕರೆ ಡಬ್ಬಕೆ ನೀ ಮುತ್ತಿರುವೆ!
 ಇರುವೆ: ಬೆಲ್ಲದ ಅಚ್ಚಿನ ಮೇಲೂ ಇರುವೆ!
 ಮಕ್ಕಳು: ಶಾಲೆಗೂ ಬರುವೆಯ ನೀ ಮರಿ ಇರುವೆ?
 ಇರುವೆ: ಹಾಲನು ಇಟ್ಟರೆ ನಾನೇ ಬರುವೆ!
 ಮಕ್ಕಳು: ತಿಂಡಿ ಕೊಡುವೆನು ಬರುವೆಯ ಇರುವೆ?
 ಇರುವೆ: ಸಿಹಿಯೆಂದರೆ ಸರಿ ಕುಣಿಯುತ್ತ ಬರುವೆ!

T. V. ನಾಗೇಂದ್ರ ಗುಪ್ತ

ಹೂಬಿಸಿಲಲಿ ಮಳೆ ಬರುತಿತ್ತು |
 ಗುಬ್ಬಿಯ ಲಗ್ನವು ನಡೆದಿತ್ತು || ಪ ||
 ಪಕ್ಷಿಗಳೆಲ್ಲವು ಕೂಡಿದವು |
 ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ನೆನೆಸಿದವು ||
 ಗುಬ್ಬಿಗೆ ಅರಿಸಿಣ ಹಚ್ಚಿದವು |
 ಮದುಮಗನನ್ನು ಮಾಡಿದವು ||
 ಚಿಟಗುಬ್ಬಿಯನು ಕರೆಸಿದವು |
 ಮದುಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದವು ||
 ಕೋಗಲೆಯನ್ನು ಕರೆಸಿದವು |
 ಹಾಡನು ಹೇಳಲು ಹಚ್ಚಿದವು ||
 ಹದ್ದುಗಳನ್ನು ಕರೆಸಿದವು |
 ಸನಾದಿ ಉಪಲು ಹಚ್ಚಿದವು ||
 ನವಿಲುಗಳನ್ನು ಕರೆಸಿದವು |
 ಕುಣಿತವ ಮಾಡಲು ಹಚ್ಚಿದವು ||
 ಪಕ್ಷಿಗಳೆಲ್ಲವು ಕೂಡಿದವು |
 ಗುಬ್ಬಿಯ ಮದುವೆಯ ಮಾಡಿದವು ||
 ಹೂಬಿಸಿಲಲಿ ಮಳೆ ಬರುತಿತ್ತು |
 ಗುಬ್ಬಿಯ ಲಗ್ನವು ನಡೆದಿತ್ತು ||

ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅಕ್ಕರೆಯು
 ಚಿಕ್ಕ ಚಿಲು ಕತೆಯಲ್ಲಿ
 ಸಕ್ಕರೆಯ ಸವಿದಂತಿಹುದು ಕೇಳು ಸರ್ವಜ್ಞ !
 ಹಕ್ಕಿಯೆಂಬರ ಇಂವು
 ಮಕ್ಕಳಾ ನುಡಿ ಸೊಂವು
 ಅಕ್ಕರೆಯಮಾತು ಮನಕೊಳ್ಳಿತೆಂಪು ಸರ್ವಜ್ಞ
 ಮಂಗಳಿಗೆ ಬಾಲವಿದೆ
 ರಂಗ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡರು ಬಾಲ
 ಮಂಗೆ ತಾನಾಗಲಾರನೆಂದೊಡೂ ಸರ್ವಜ್ಞ !
 ಪುಟ್ಟನಾ ರೊಟ್ಟಿಯನು
 ಕಿಟ್ಟ ತಿಂದರೆ ಕಡ್ಡು
 ಕುಟ್ಟಲೇ ಬೇಕವನ ತಲೆಗೆ ಪುಟ್ಟ ಸರ್ವಜ್ಞ !

ಕಂಡನ ಕನನ

ಬಿಟ್ಟ ಪದಗಳನ್ನು ತುಂಬಿ ಪದ್ಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ.

೧. ಅಕ್ಕನಿಗುದ್ದದ ಜಡೆ
 ಹಾವಿಗುಂಟು — .
೨. ಮನುಷ್ಯಗೆ ಮುಖ್ಯ ತಲೆ
 ಜೀಡನಿಗೆ ಉಂಟು — .
೩. ಕಬ್ಬು ತಿನ್ನಲು ಸಿಹಿ
 ಔಷಧ ಕುಡಿಯಲು — .
೪. ಮಗುವಿಗೆ ಉಣಿಸಲು ತಾಯಿ
 ಮನೆಯನು ಕಾಯಲು — .
೫. ಪೈರು ಬೆಳೆದರೆ ತೆನೆ
 ವಾಸಕೆ ನಮಗೆ — .
೬. ಅಜ್ಜ ಕೊಟ್ಟ ತುತ್ತೂರಿ
 ನನ್ನ ಹೆಸರು — .

*

ಎರಡು ಬೆಕ್ಕಿನ ಮರಿಗಳು

*

ಎರಡು ಬೆಕ್ಕಿನ ಮರಿಗಳಟ್ಟುಕೆ
ರಾತ್ರಿಯಾಗಲು ನಡೆದುವು
ಸದ್ದು ಮಾಡದೆ ಬಿಡದ ಬಳಿಯಲಿ
ಇಲಿಯ ಹೊಂಚುತ ಕುಳಿತವು.

ಬೆಕ್ಕಿನಿರವನು ತಿಳಿಯದಿಲಿಯು
ಓಡಿ ಹೊರಗಡೆ ಬಂದಿತು
ಒಂದು ಬೆಕ್ಕಿನ ಮರಿಯು ಫಕ್ಕನೆ
ಹಾರಿ ಇಲಿಯನು ಕೊಂದಿತು.

ಕೊಂದ ಇಲಿಯನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲು
ತಿಳಿಯಲಾರದೆ ಕಾದುತ,
ಒಂದು ಮತ್ತೊಂದನ್ನು ಹೊಡೆಯುತ
ವರಚಿ, ಕಿರಿಚುತ, ಕೂಗುತ,
ಮರಿಗಳೆರಡೂ ಅಟ್ಟದಿಂದಲಿ
ಅಡಿಗೆ ಮನೆಯಲಿ ಬಿದ್ದುವು
ಅಲ್ಲಿಯೂ ಅವು ಸುಮ್ಮನಾಗದೆ
ಹಾಲಪಾತ್ರೆಯ ಕೆಡೆದುವು.

ಮನೆಯ ಒಡತಿಯೇ ಪೀಕಲಾಟವ
ಕಂಡು ರೋಷದಿ, ಮರಿಗಳ
ಹೊರಗೆ ದೂಡುತ ಅಗಲಿಯಿಕ್ಕಿದ
ಳಾಕೆ ಕೋಣೆಯ ಬಾಗಿಲ.

ಕಷ್ಟದಿಂದಲಿ ಕೊಂದ ಇಲಿಮರಿ
ಅಟ್ಟದಲ್ಲಿಯೆ ಉಳಿಯಿತು.
ಜಗಳವಾಡಿದ ಮರಿಗಳೆರಡಕೆ
ಅಂಗಳವೆ ಗತಿಯಾಯಿತು.

ಮಿಂಚು ಮಿಂಚಿತು,
ಗುಡುಗು ಗುಡುಗಿತು
ಮಳೆಯು ಬಡದೇ ಸುರಿಯಿತು
ಸಿಡಿಲು ಬಡಿಯಿತು,

ಮರವು ಉರುಳಿತು
ಮಳೆಯ ಭರ ಮಿತಿ ಮೀರಿತು.
ರಾತ್ರಿಯಿಡಿ ಚಳಿ ತಾಳಲಾರದೆ
ಮರಿಗಳೆರಡೂ ನೊಂದವು
ಜಗಳವಾಡಿದ ತಪ್ಪಿಗುತ್ತಮ
ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನವು ಕಂಡವು.

ಮಾರನೆ ದಿನ ಮನೆಯ ಒಡತಿಯು
ಬಾಗಿಲನು ತೆಗೆದೊಡನೆಯೇ
ಮರಿಗಳೆರಡೂ ಓಡಿ ಒಲೆಯಾ
ಬಳಿಯೆ ಬೆಚ್ಚಗೆ ಕುಳಿತುವು.

ಚಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳೆ ಚಿಕ್ಕ ವಿಷಯಕೆ
ಜಗಳವಾಡಲೆ ಬೇಡಿರಿ
ಜಗಳವಾಡಲು ಬೆಕ್ಕುಮರಿಗಳ
ಗತಿಯೆ ನಿಮಗೂ ; ನೋಡಿರಿ.

ಕಾಂತಿಬಾಲೆ

ಹಿಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ರಾಜನಿದ್ದನು. ಆತನಿಗೆ ರಮಣೀಯವಾದ ಒಂದು ಕೋಟಿ. ಆ ಕೋಟಿಯ ಸಮಾಪದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗೊಂಡಾರಣ್ಯ. ಆ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಹೋಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಎಂಟು ಜನ ವನಕನ್ಯೆಯರು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಏಳು ಜನ ಸಜ್ಜನರು; ರಾಜನಿಗೆ ಶ್ರೇಯಸ್ಸು ಕೋರುವವರು. ಎಂಟನೆಯವಳು ದುಷ್ಟಳು. ಅಪಕಾರಿಣಿ.

ಆ ಏಳು ಜನ ಚಿಕ್ಕಚೊಕ್ಕವಾದ ಪರ್ಣಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ದುಷ್ಟಕನ್ಯೆಯಾರ ಕಣ್ಣಿಗೊ ಕಾಣಿಸದಂತೆ ಒಂದು ಮೂಲೆ ಕತ್ತಲು ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಹರಣ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಳು.

ಹೀಗೆ ಇರುವಲ್ಲಿ ರಾಜನಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಮಗಳು ಹುಟ್ಟಿದಳು. ಆ ಶಿಶುವು ಅಪೂರ್ವ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಬೆಳಗುತಿತ್ತು. ಅದರಿಂದ ಆಕೆಗೆ 'ಕಾಂತಿಬಾಲೆ' ಎಂದು ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿದರು.

ಕಾಂತಿಬಾಲೆ ಹುಟ್ಟಿದ ವಿಷಯ ತಿಳಿದು ಆಲೂರಿನ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ನೋಡಲು ಬಂದರು. ಹಾಗೆ ವನಕನ್ಯೆಯರು ಎಂಟು ಮಂದಿಯೂ ಬಂದರು. ಏಳು ಮಂದಿ ಯೋಗ್ಯಕನ್ಯೆಯರು ಕಾಂತಿಬಾಲೆಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನಿತ್ತು ಸುಖವಾಗಿರುವಂತೆ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ದುಷ್ಟಕನ್ಯೆ ಏನು ಮಾಡಿದಳು ಗೊತ್ತೆ? "ಹಗಲು ಹೊತ್ತೆಲ್ಲಾ ನಿದ್ದೆಯ ಮತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಇರು" ಎಂದು ಶಾಪವಿತ್ತಳು ಕಾಂತಿಬಾಲೆಗೆ.

ಈ ಶಾಪ ಕೇಳಿ ರಾಜ ಮತ್ತು ರಾಣಿ ದುಃಖಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದರು. ಕೋಟಿಯ ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಯೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದರು.

ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆರನೇ ಕನ್ಯೆ ಬಂದು 'ಕಾಂತಿಬಾಲೆ ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತೆಲ್ಲಾ ಎಚ್ಚರವಾಗಿರ ಬೇಕು' ಎಂದು ವರ ಕೊಟ್ಟಳು.

'ನೀನು ಏಕೆ ಮಧ್ಯೆ ಬಾಯಿ ಹಾಕಿದೆ!' ಎಂದು ಕೋಪಗೊಂಡು ದುಷ್ಟಕನ್ಯೆ 'ಸರಿ.

ಕಾಂತಿಬಾಲಿ ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತು ಎಚ್ಚರವಾಗಿ
ಯೇ ಇರಲಿ. ಆದರೆ ಚಂದ್ರನಂತೆ ಆಕೆಯ
ಕಾಂತಿ ಹುಗ್ಗಿಮೆಯ ದಿಸ್ ಪೂರ್ಣಗೊಂಡು
ಅನೂಪಾಸ್ಯೆಯೆಂದು ಸಾರವಾಗಬೇಕು
ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಶಾಪವಿತ್ತಳು.

ಏಳನೇ ಕನ್ಯೆ ಪುನಃ ತನಗೆ ತಿಳಿಯದ
ರಾಜಕುಮಾರನು ಬಂದು ಕಾಂತಿಬಾಲಿ
ಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದಕೂಡಲೇ ಆಕೆಗೆ ಶಾಪ
ವಿಮುಕ್ತಿ ಯಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಹರಸಿದಳು.

ಇನ್ನು ಏನು ಮಾಡಲೂ ತೋರದೆ ಹೇ
ಗಾದರೂ ಕಾಂತಿಬಾಲಿಯನ್ನು ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಗುರಿ
ಮಾಡಿ ಅಕ್ಕಂದಿರಮೇಲೆ ಮುಯ್ಯಿ ತೀರಿಸಿ
ಕೊಳ್ಳಲು ದುಷ್ಟ ಕನ್ಯೆ ಕಾದುಕೊಂಡಿದ್ದಳು.

ಸಾವ. ಕಾಂತಿಬಾಲಿ ಹಗಲು ಹೊತ್ತಿ
ನಲ್ಲಿ ನಿಜ್ಜೆ ಮಾಡುವಳು. ಕಣ್ಣು ತೆರೆಯುತ್ತಿರ
ಲಿಲ್ಲ. ಕೃಷ್ಣ ಪಕ್ಷಸಾಧ್ಯಾಯಿಯಿಂದ ದಿಸದಿಸಕ್ಕೆ
ಆಕೆಯ ಮುಖ ಬಾಡಿ ಒತ್ತಿ ಶರೀರವ ಕೆಳ
ಗಾಗಿ ಅನೂಪಾಸ್ಯೆಯೆಂದು ರೋಗಿಯಂತೆ
ಕದಲಾಡದೆ ಮಲಗುವಳು. ಕೃಷ್ಣ ಪಕ್ಷ
ಪ್ರಾರಂಭವಾದಕೂಡಲೇ ದಿಸದಿಸಕ್ಕೆ ಆಕೆ
ಅಂದಚಂದಗಳಿಂದ ಬೆಳಗುತ್ತಾ ಹುಗ್ಗಿ
ಮೆಯ ದಿಸ ಉಜ್ವಲವಾದ ಕಾಂತಿಯಿಂದ
ಪ್ರಕಾಶಿಸುವಳು.

ತಾನು ಶಾಪಗ್ರಸ್ತಳಾಗಿರುವ ಸಮಾಚಾರ
ಅ ಶಾಪದಿಂದ ತನಗೆ ವಿಕೃತರೂಪ ಬರುವ
ಪಿಷಯ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಎಲ್ಲ ತಿಳಿದುಬಿಡುವ
ದೋ ಎಂಬ ಭಯ ಕಾಂತಿಬಾಲಿಗೆ. ಆದ್ದ
ರಿಂದ ಆಕೆ ಒಬ್ಬೊಂಟಿಗಳಾಗಿ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ

ಸಂಚರಿಸುವುದು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡಳು.
ರಾಜನು ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದು, ಅಡವಿ
ಯಲ್ಲಿ ಆಕೆಗೆ ನೆಚಿನ ಏಕಾಂತಸ್ಥಳವನ್ನು
ಒಂದು ಸುಂದರವಾದ ಲತಾಮಂಟಪವನ್ನು
ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಟ್ಟನು. ಅದರಲ್ಲಿ ಆಕೆ ತನ್ನ
ಸಮೀಪದಿಂದಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಆತಿ
ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಈ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸಮೀಪದಲ್ಲೇ ಮತ್ತೊಂದು
ರಾಜ್ಯವಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿಯ ರಾಜನನ್ನು ಶತ್ರುಗಳು
ಕೊಂದು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡವು.
ರಾಜಕುಮಾರನು ಮಾತ್ರ, ನೇಷ ಮರೆಸಿ
ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಈ ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಸೇರಿದನು.

ಆತನು ಅಲೆದಾಡಿದು ಅತ್ತಿ ಕಾಯಾಗಿ
ಒಂದು ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಮಲಗಿಕೊಂಡನು.

ಬೆಳದಿಂಗಳ ರಾತ್ರಿ ಯಾಥಾರಿಂದ ಕಾಂತಿಬಾಲೆ ಸೌಂದರ್ಯ ಶೋಭೆಯಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಾ ಹಾಟ್ಟುವಾಡುತ್ತಾ ತನ್ನ ಕೋಕಿಲಕಂಠದಿಂದ ಗಾನಮಾಡುತ್ತಾ ಆತನು ಮಲಗಿದ್ದ ಕಣ್ಣು ಬಂದಳು.

ಇಂತಹ ಸುಂದರಿಯನ್ನು ಎಂದೂ ಕಂಡಿರಲಿಲ್ಲ ರಾಜಕುಮಾರ. ಆತನು ಈಕೆ ಆ ದೇಶದ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಎಂದು ಆರಿಯ. ಆಕೆ ದೇವಕನ್ಯೆ ಇರಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿದು ಆಕೆಯ ಅಂದಚಂದಗಳನ್ನೂ, ಅಟವಾಟಗಳನ್ನೂ ಆತನು ಎನೆಯಕ್ಕದೆ ಗಮನಿಸುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಕಾಂತಿಬಾಲೆ ಅದ್ಭುತವಾದಳು.

ರಾಜಕುಮಾರ ಆಕೆಗಾಗಿ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಹುಡುಕಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ರಾತ್ರಿ ಮೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ

ಆಕೆ ಆ ಮರದ ಬಳಿ ಕಾಣಿಸುವಳು; ಆತನು ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಮಾಯವಾಗುವಳು. ದಿನದಿನಕ್ಕೂ ಆಕೆಯ ಸೌಂದರ್ಯವು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಾಣಿಸಿತು ರಾಜಕುಮಾರನಿಗೆ. ಇಂತಹ ಅಪರೂಪವಾದ ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸಿ, ಆಕೆಯ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ನಿರ್ಧಾರ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು.

ಆತನು ತಿಂಡಿ ತೀರ್ಥವಿಲ್ಲದೆ ಆಕೆಗಾಗಿ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಯೋಗ್ಯಳಾದ ಏಳನೆಯ ವನಕನ್ಯೆಯು ಓರ್ವ ಮುದುಕಿಯೊಡನೆ ಬಂದಳು. ಆತನಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಳು. ತಾನು ಹಿಂದೆ ಕಾಂತಿಬಾಲೆಗೆ ಅಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿದ್ದಂತೆ ವಕ್ರದ ದೇಶದ ರಾಜ

ಕುಮಾರನು ಅದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಈ ಅಡವಿಗೆ ಬಂದಿರುವನೆಂದು ಅರಿತಳು. ಕಾಂತಿಬಾಲೆ ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಶಾಪವಿಮುಕ್ತಳಾಗುವಳಲ್ಲ ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟಳು.

ಆಕೆ ಅನಂದದಿಂದ ಆ ರಾಜಕುಮಾರ ನನ್ನು ತನ್ನ ಕುಟೀರಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದಳು. ಪರಿಸರವಿಧದಲ್ಲಿ ಆವರಿಸಿದಳು. ತರುವಾಯ ಕಾಂತಿಬಾಲೆಯ ವಿಷಯವೆಲ್ಲ ಹೇಳಿದಳು. ಅತ್ಯಂತ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳ ಒಂದು ಬಟ್ಟಲನ್ನು ಕೂಡ ಬಹುಮಾನವಾದಿ ದಳು. ಮುದುಕಿಯ ಅಶೀರ್ವಾದ ಪಡೆದು ಮತ್ತೆ ಕಾಂತಿಬಾಲೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಲು ರಾಜ ಕುಮಾರನು ಹೊರಟನು.

ರಾಜಕುಮಾರನು ವಾರಿ ತಪ್ಪಿ ಈ ಅಡವಿಗೆ ಬಂದು ಕಾಂತಿಬಾಲೆಗಾಗಿ ಹುಡುಕುತ್ತಿರುವ ವಿಷಯ ದುಷ್ಪಕನ್ಯೆಗೆ ಈ ವರೆವಿಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ವಿಷಯ ತಿಳಿದಕೂಡಲೇ ಕೆಲದಿನಗಳವರೆವಿಗೂ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಸಂಘಿಸದಂತೆ ಮಂತ್ರ ಹಾಕಿದಳು.

ಹುಣ್ಣಿಮೆ ದಾಟುವವರೆವಿಗೂ ತನ್ನ ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಸಂಘಿಸ ದಂತೆ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರೆ ಅಮೇಲೆ ಕಾಂತಿಬಾಲೆ ಕುರೂಪಿ ಆಗುವಳು. ಆಗ ರಾಜಕುಮಾರ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿ ಅಸಹ್ಯವಟ್ಟುಕೊಳ್ಳು

ವನು. ಮೆಚ್ಚಲಾರ. ಅದರಿಂದ ಎಳೆನೇ ಕನ್ಯೆ ಕೊಟ್ಟ ವರ ವ್ಯರ್ಥವಾಗುವುದು' ಎಂದು ದುಷ್ಪಕನ್ಯೆಯ ಭಾವನೆ.

ದುಷ್ಪಕನ್ಯೆಯ ಮಂತ್ರಪ್ರಭಾವದಿಂದ ರಾಜಕುಮಾರನು ಮತ್ತೆ ನಿದ್ರಾಹಾರಗ ಳ್ಲದೆ ಎಷ್ಟು ಹುಡುಕಿದರೂ ಕಾಂತಿಬಾಲೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಕೆಲದಿನಗಳ ತರುವಾಯ ಒಂದು ದಿನ ನಿರಾಶೆ ಹೊಂದಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಅರಣ್ಯ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಯೋಚನಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ.

ಆ ವೇಳೆಗೆ ಹುಣ್ಣಿಮೆಯು ಹೋಗಿ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಸರಿಯಾಗಿ ಅಮಾ ವಾಸ್ಯೆಯದಿನ ದುಷ್ಪಕನ್ಯೆಯು ಪ್ರಯೋಗಿ ಸಿದ ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಯ ಒಲ ಸರಿಹೋಗು

ವುಡು. ಮತ್ತೆ ಮಂತ್ರ ಪಾಕಲು ಆಕೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಬೇಕು.

ರಾಜಕುಮಾರ ಅರಣ್ಯ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿರ ವಾಗ ಇವ್ವಕ್ಕಿದಂತೆಯೇ ನೋಡಗಳು ಕಸಿದು ಗುಡುಗು, ಸಿಡಿಲು ಗಳು ಭೋರ್ಗರೆದು ಜೋರಾಗಿ ಮಳೆ ಸುರಿಸಲು ಆರಂಭಿಸಿತು. ಆಗ ಒಂದು ಮಿಂಚು ಹೊಳೆಯಿತು. ಆ ಮಿಂಚಿನ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಮುದದಡಿ ಏನೋ ಕದಲಿದಂತೆ ಕಾಣಿಸಿತು ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ರಾಜಕುಮಾರ ನೋಡಿದ. ಓರ್ವ ಮುದುಕಿ ಮುಸುಕನ್ನು ಎಳೆದು ಕೊಂಡು ಮಲಗಿದ್ದಳು. ಮೆಲ್ಲನೆ ಆತನು ಮುಸುಕನ್ನೆಳೆದನು. ಸಾಯುವ ಸ್ಥಿತಿ ಹೇನೋ ಎಂದು ಅಜ್ಜಿ ತನಗೇಕೊಬ್ಬ ಬಟ್ಟೆ ಲಲ್ಲಿನ ನೇರನ್ನು ಆ ಮುದುಕಿಯ ಬಾಯಿ ಯಲ್ಲಿ ಸುರಿದ.

ಆತನು ಮುಟ್ಟಿದ ತಕ್ಷಣವೇ ಆ ಮುದುಕಿ ಸುಂದರಿಯಾದ ರಾಜಕುಮಾರಿಯಾಗಿ ರೂಪ

ಬದಲಾಯಿಸಿದಳು. ಈ ಸುಂದರಿಯೇ ಅಜ್ಜಿ ಹೇಳಿದ ಕಾಂತಿಬಾಲಿ ಎಂದು ಗ್ರಹಿಸಿದ. ಮತ್ತೆ ಸ್ವಲ್ಪಕೊತ್ತಿಗೆ ಮಳೆ ನಿಂತು, ಬೆಳ ಗಾಯಿತು. ಹುಟ್ಟಿದಾಗಲಿಂದ ಇಂದೇ ಕಾಂತಿಬಾಲಿ ಬೆಳಕನ್ನು ಕಂಡದ್ದು! ಆಕೆಗೆ ಶಾಪವಿಮುಕ್ತಿ ಅದಕ್ಕೂಡಲೇ ಏಳುವನ ಕನ್ಯೆಯರು ಬಂದು, ರಾಜಕುಮಾರ ಮತ್ತು ಕಾಂತಿಬಾಲಿಯನ್ನು ರಾಜನಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಅತಿ ವೈಭವದಿಂದ ವಿವಾಹ ಆಯಿತು. ಸುಖ ವಾಗಿದ್ದರು ಅವರು. ಕಾಂತಿಬಾಲಿಯ ವಿವಾಹಸಮಯದಲ್ಲಿ ಏಳುವನ ಕನ್ಯೆಯರಿ ಗೂ ಬಹಳ ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ ಬಹುಮಾನ ಕೊಟ್ಟು ಬಹುವಾಗಿ ಸತ್ಕರಿಸಿದ ರಾಜ.

ದುಷ್ಟ ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಶೂರ್ಪನಖಿ ಮಂತ್ರಿ ಕೆಪ್ಪೆ ಮೂಗುಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಅಡವಿಗೆ ಅಟ್ಟಿದರು. ಸರಸ ಸುಖ ನೋಡಿ ಸಹಿಸದ ದುಷ್ಟರ ಗತಿ ಕಡೆಗೆ ಇದೇ.

ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಧಾರಾಸಗರವನ್ನು ಉಗ್ರ ಸೇನಮಹಾರಾಜನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಆತನಿಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಬಂದರೂ, ಸಂತೋಷವಾದರೂ ಮಿತಿ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅತಿರೇಕವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಆತನಿಗೆ ರೂಪಸುಂದರಿ, ಹೇಮಸುಂದರಿ, ಮತ್ತು ಗುಣಸುಂದರಿ ಎಂಬ ಮೂವರು ಕುವರಿಯರಿದ್ದರು. ಗುಣಸುಂದರಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಕೆಲವಿನಗಳಲ್ಲೇ ಮಹಾರಾಜನ ಸ್ವರ್ಗಸ್ಥಳಾದಳು. ಆಗಿನಿಂದ ಮಹಾರಾಜನು ತನ್ನ ಕುವರಿಯರಿಗೆ ತಾಯಿಯಂತೆಯೇ ತಾನೇ ಅವರ ಲಾಲನೆ ಪಾಲನೆ ಸ್ವತಃ ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಅವರನ್ನು ಅತಿ ಮನುಷ್ಯತೆಯಿಂದ ಬೆಳೆಸುತ್ತಿದ್ದ.

ಈ ಮನುಷ್ಯಕಾರದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು, ಮಹಾರಾಜನು ರಾಜ್ಯ ಮತ್ತು ರಾಜಧರ್ಮವನ್ನು ಮರೆತೇಬಿಟ್ಟ. ಮಂತ್ರಿಗಳು, ಸೇನಾಧಿಪತಿ ನೋದಲಾದ ಪ್ರಮುಖರು ಮಹಾರಾಜನನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ "ಮಹಾರಾಜನೇ, ತಮಗೆ ಪುತ್ರ ಸಂತಾನವಿಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ರಾಜ್ಯವು ಗತಿ ಏನು? ನಮ್ಮ ಮನವಿಯನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿ ಪುತ್ರ

ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ವಕ್ರದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ವಂಶೋದ್ಧಾರಕನು ಹುಟ್ಟಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಕೋರಿಕೆಯು ನೆರವೇರುವುದು ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಈ ಮನವಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಮಹಾರಾಜ ಉರಿದುಬಿದ್ದ. "ವಂಶಕ್ಕೆ ಆಧಾರ ಮಗನು ಮಾತ್ರವೇ? ಕುಮಾರ್ತೆಯರು ಮಾತ್ರ ನನ್ನ ಅಂರವಲ್ಲವೇ? ನನ್ನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ನನ್ನ ಕುವರಿಯರಿಗೆ ಕೊಡುವೆನು. ಅವರೇ ನನ್ನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆಳುವರು. ನನ್ನ ಮಾತಿಗೆ ಯಾರು ಅಡ್ಡ ಬರುವರೋ ನೋಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಪರಿವಾರವೆಲ್ಲ ವನ್ನೂ ಗದರಿಸಿದ.

ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂಕ್ರಾಂತಿ ಹಬ್ಬ ಬಂತು. ಅಂದು ಆ ಊರಿನ ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಮಹಾರಾಜನು ಮನುಷ್ಯನಿಂದ ಪಾಲಿಸಿದ್ದ ಮೂವರು ಕುವರಿಯರಿಗೂ ಅಪೂರ್ವ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ತಂದು ಸಮರ್ಪಿಸಿದರು. ಆ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋದಲು ಕಾರು ವಂತೆ ನಾಲಾಗಿ ಅಣೆಮಾಡಿಸಿ ತನುಗೆ ಇನ್ನು

ಬಂದುವನ್ನು ಅರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮೂವರು ಕುಸುರಿಯರಿಗೆ ಮಹಾರಾಜ ಹೇಳಿದ.

ಹಿರಿಯರಾದ ರೂಪ ಮತ್ತು ಹೇಮ ಸುಂದರಿಯರು ಆ ಬಹುಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ ಸೀತಾಂಬರ, ರತ್ನಾಭರಣಗಳನ್ನು ಗಬಗಬನೆ ಬಾಚಿಕೊಂಡರು. ಸಾತ್ವಿಕನಾದ ಗುಣಸುಂದರಿ ಮಾತ್ರ "ಪತಿವ್ರತಾ ಕಥಾ ಲಹರಿ ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಅರಿಸಿಕೊಂಡಳು.

ಉತ್ಸಾಹಕ್ಕಿಯುಳ್ಳವಳಾದ್ದರಿಂದ ಆ ರಾತ್ರಿ ಬಂದ ಬಂದು ಸೊಗಸಾದ ಬೆತ್ತವನ್ನು ಅರಿಸಿ, ಸುಂದರವಾದ ತುಲೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಕೊಟ್ಟಳು. ಮಹಾರಾಜನು ಅನಂದ ಭರಿತನಾದ, "ನನ್ನ ಕಿರಿಯರೊಗೆ ನನ್ನವೊಲೆ

ಎಷ್ಟು ಮಮತೆ ನೋಡಿ' ಎಂದು ಆ ಬೆತ್ತವನ್ನು ಪರಿವಾರಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಅವಿ.ತೋ ತ್ಸಾಹದಿಂದ ತೋರಿಸಿದ.

ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ಹರಮತಿ, ಕಾಲ ಸುತಿಯರೆಂಬ ಇಬ್ಬರು ಸೋದರಕುಂದಿ ರಿದ್ದರು. ಅವರು ಪ್ರಪಂಚಜ್ಞಾನುಬ್ಬಿದ ರುದ ಶುಂದರು, ಉಂಡಾಡಿಗಳು. ಆದರೂ ಅನಂದದಲಿ ಮಮತೆ ರಾಜನಿಗೆ. ಅವರಿಬ್ಬ ರನ್ನು ಹಿರಿಯ ಕುಸುರಿಯರಿಗೆ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ಕಿರಿಯ ಮಗಳಿಗೆ ವರನು ಸಿಕ್ಕಿದಕೂಡಲೇ ಮೂರು ಮದುವೆಗಳನ್ನೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಮಾಡಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕುಸುರಿಯರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ, ತಾನು ಏಕಾಂತಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿ ಸುತ್ತಿದ್ದ ಮಹಾರಾಜ.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ಷಷ್ಠಿ ಪೂರ್ತಿ ಮಹೋತ್ಸವ ಅತಿವೈಭವವಾಗಿ ನಡೆಯಿತು. ಅಂದು ಆತನು ಸರ್ವಾಲಂಕಾರಭೂಷಿತ ನಾಗಿ ಕುಸುರಿಯರನ್ನು ಸಂಗಡ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಸಭೆಗೆ ಹೋದ. ತುಂಬಿದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಜನು "ಸಭಿಕರೇ! ಈ ಹದಿನಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನನ್ನ ಸಮ ಸ್ಥವನ್ನು ವಿನಿಯೋಗಿಸಿ ಸಾಧಿಸಿದ ಸುಗುಣ ರತ್ನಗಳು ಈ ನನ್ನ ಕುಸುರಿಯವರು. ಇನ್ನು ಇವರಿಗೆ ನನ್ನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುವೆನು. ಇವರಿಗೆ ಸಾನಂದಲಿ ಎಷ್ಟು ಭಕ್ತಿ, ಎಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿ! ಅದು ಎಂತವರೋ ಅವರೇ

ಹೇಳುವರು. ಕೇಳಿ ಅನಂದಿಸುವಿರಂತೆ....”
ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಸನಾರೂಢನಾದ.

ಆಗ ಹಿರಿಯ ಮಗಳಾದ ರೂಪಸುಂದರಿ
ಎಳು ಸಭೆಗೆ ನಂದಿಸಿ ತಡವುವವಳೆ ಸಿಹಿ
ಮಾತುಗಳಿಂದ “ ನನಗೆ ತಂದೆಯೇ ಪ್ರಾಣ,
ತಂದೆಯೇ ದೈವವು. ತಂದೆಯೇ ಸರ್ವಸ್ವ ”
ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಅಸತ್ಯ ನಡೆದಳು.

ತರುವಾಯ ಎರಡನೆಯವಳು ಸಭೆಗೆ
ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ ತನ್ನ ಅಕ್ಕನು ಹೇಳಿದಂ
ತೆಯೇ “ ನಾನು ನನ್ನ ತಂದೆಯ ಪೇವೆಗಾಗಿ
ಜನಿಸಿದೆ. ಜನ್ಮಜನ್ಮಕ್ಕೂ ಅವಳೇ ನನ್ನ
ತಂದೆಯಾಗಬೇಕೆಂದು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡು
ವೆನು ” ಎಂದು ಸಟಿಯಾಡಿ ಕುಳಿತಳು.

ರೂಪ, ಹೇಮರು ಕೇವಲ ಸ್ವಾರ್ಥ
ಪರರು. ತಂದೆಯನ್ನು ವೆಟ್ಟು ಸಜ್ಜೆಕೊಂಡು
ಸುಖಾಸಿವರು. ಗುಣಸುಂದರಿ ಮುಗಳಳು.
ನಿಜಕ್ಕೂ ಅಕೆಗೆ ಅಕ್ಕಂದಿರಿಗಿಂತ ತಂದೆ
ಎಂದರೆ ಅನುತ ಸ್ತೋತಿ. ಆ ಸಮಯ ಮಹಾ
ರಾಜನಿಗೂ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಆದರಿಂದಲೇ ಹಿರಿಯ
ಕುಮಾರಿಯರಿಗಿಂತಲೂ ಕಿರಿಯವಳಾದ
ಗುಣಸುಂದರಿ ತನ್ನನ್ನು ವತ್ಸಲ್ಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ
ಹೊಗಳುವಳೆಂದು ಅರಿವಿದ್ದನು.

ನಿಜ ಕೇಳಿದರೆ ತನ್ನ ಉತ್ತರ ತಂದೆಗೆ
ರುಡಿಸವು. ಆದರಿಂದ ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭ
ದಲ್ಲಿ ಮನ ಪಡಿಸುವುದು ಸೂಕ್ತವೆಂದು
ಗುಣಸುಂದರಿ ಮಾತನಾಡದೆ ನಿಂತಳು.

ಅಕೆಯು ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಕಂಡು, ಅಕೆ ನಾನು
ತ್ತಿರುವೆಂದೆ ಕೊಂಡ ಮಹಾರಾಜ.
“ವಗಲೇ, ನನ್ನ ಅಕ್ಕಂಬರಿಗಿಂತಲೂ ನಿನಗೆ
ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿ ಹೆಚ್ಚು. ನನ್ನ ವಿಷಯ
ಅಪರಿಗಿತಲೂ ನೀನೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಬಲ್ಲ
ಹೇಳು ಮಗೂ!” ಎಂದ.

ಆಗ ಗುಣಸುಂದರಿ “ಅಪ್ಪಾ, ತಂದೆ
ಯನ್ನು ಮಗಳು ಎಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿಸಬಹುದೋ
ಅಷ್ಟು ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವೆನು.
ಅದರ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಪತಿಯೇ ಸರ್ವಸ್ವ. ವಿವಾಹ
ವಾದಾಗಿನಿಂದ ಸತಿಗೆ, ಪತಿಯನ್ನು ಸೇವಿಸು
ವದೇ ನಿಯಮ” ಎಂದು ಮುಚ್ಚು, ಮರೆ
ಇಲ್ಲದೆ ಹೇಳಿದಳು. ಮಹಾರಾಜನು ಉಗ್ರ
ಸ್ವರೂಪಿಯಾದ.

“ಕೃತಪ್ರೇಮೆ! ಹುಚ್ಚು ಜ್ವಾಲೆ! ನಾನು
ನಾಡುತ್ತಿರುವೆ. ಗಂಡನು ತುಂಬಿ, ಕುರುಡ
ಮೂಗ, ಕಿವುಡ. ನನ್ನ ದರಿದ್ರನೇ ಆಗಿದ್ದರೆ
ಆತನೇ ಸರ್ವಸ್ವವೆಂದು ಪ್ರೇಮಿಸುವೆಯಾ?”
ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದ ಮಹಾರಾಜ.

“ದೇವರು ಅಂತಹ ಗಂಡನನ್ನೇ
ನಿರ್ಣಯಿಸಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ
ತಿರಸ್ಕಾರ ವಹಿಸಿ, ಪ್ರೀತಿಸುವೆನು ಎಂದು
ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ಉತ್ತರವಿತ್ತಳು ಗುಣಸುಂ
ದರಿ. “ದೇವರು ಯಾರು? ನಾನೋ,
ದೇವರೋ ನಿನಗೆ ಪತಿಯನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸು
ವುದು” ಎಂದ ರಾಜ. ಅದಕ್ಕೆ ಗುಣಸುಂದರಿ
ಮೆಲ್ಲನೆ “ದೇವರೇ; ಅದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ.
ಅಪ್ಪಾಜಿ” ಎಂದಳು. ಆಗ ಮಹಾರಾಜ
“ಹೀಗೋ, ಅಷ್ಟು ಸೊಕ್ಕೇ ನಿನಗೆ? ತಕ್ಕ
ಶಾಸ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಇರು” ಎಂದು ಕೂಗಾ
ಡುತ್ತಾ ಅಗ್ರಹದಿಂದ ಸಭೆಯಿಂದ
ಹೊರಟುಹೋದ.

ರಾಜ ಬಯಸಿದರೆ ಅಚ್ಚಿ ಉಂಟೆ?
ಮರುದಿನನೇ ಮುಹೂರ್ತ ಇಡಿಸಿದ ಮಹಾ
ರಾಜ. ರೂಪಸುಂದರಿಯನ್ನು ಹರಮತಿಗೂ,
ಹೇಮಸುಂದರಿಯನ್ನು ಕಾಲಮತಿಗೂ
ಕೊಟ್ಟು ವೈಭವದಿಂದ ವಿವಾಹವಾಯಿತು.
ವಾಪ! ಗುಣಸುಂದರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ತುಂಬಿ,
ಕುರುಡ, ಕಿವುಡ, ಮೂಗನೂ ಅದ ಒಬ್ಬ
ದರಿದ್ರನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಗಂಟು
ಹಾಕಿದರು.

ತಂದೆ ಮಾಡಿದ ಭೀಕರ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ
ಗುಣಸುಂದರಿ ಎಷ್ಟುನಾತ್ರವೂ ಚಲಿಸದೆ
ದೇವರನ್ನೇಲಿ ಭಾರ ಹಾಕಿ ನಿಶ್ಚಿಂತಳಾಗಿ
ದ್ದಳು. ತನಗೆ ಈ ಪತಿ ಲಭಿಸಿತ್ತು ಈತ್ಯರನ
ಅನುಗ್ರಹವೇ ಎಂದು ನಂಬಿ, ಶಿರಸಾ ವಹಿಸಿ
ಅಕೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪತಿಸೇನೆ ಮಾಡು
ತ್ತಿದ್ದಳು.

ಮದುವೆಯಾದ ಮರುಕ್ಷಣದಿಂದ ರೂಪ,
ಕೇಮರು ತಮ್ಮ ಅಂದಚಂದಗಳಿಗೆ
ಮೆಚ್ಚುತ್ತಾ ತಂತಮ್ಮ ಅದೃಷ್ಟಕ್ಕೆ ಗರ್ವ
ಪಡುತ್ತಾ ಗಂಡಂದಿರೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿ ತಂಗಿ
ಯನ್ನೂ ಮೈದುನನ್ನೂ ಅಪಹಾಸ್ಯ ಮಾಡು
ತ್ತಿದ್ದರು. ಯಾರು ಏನೆಂದು ಕೊಂಡರೂ
ಎಷ್ಟೇ ಕಷ್ಟ ಕೊಟ್ಟರೂ, ಗುಣಸುಂದರಿ
ನಾತ್ರ ಅಪುಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ತಾಳ್ಮೆಯಿಂ
ದಿದ್ದಳು.

ದೇವರನ್ನು ನಂಬಿದವರಿಗೆ ಎಂದಿಗೂ
ಕೇಡಾಗದೆಂದು ಹೇಳುವರು ಹಿರಿಯರು.
ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ದೇವರನ್ನೇ ನಂಬಿದ್ದ
ಗುಣಸುಂದರಿಯ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮಿಂ
ದೊಮ್ಮೆ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ ಬದಲಾವಣೆ
ಅಯಿತು. ಮಹಾರಾಜನು ಗುಣಸುಂದರಿಗೆ
ತಕ್ಕ ಶಾಸ್ತಿ ಮಾಡುವನೆಂದು ಆರಿಸಿ ತಂದ
ಅಕೆಯ ಗಂಡ, ಎಲ್ಲರೂ ನೆನಪಿದ್ದಂತೆ ತುಂಬಿ
ನಲ್ಲ, ಕುರುಡನಲ್ಲ, ಮೂಗನಲ್ಲ, ಕಿವ್ವಡನೂ
ಅಲ್ಲ.

ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆಯೇ ಅತನು ತಮಾಷೆಯಾಗಿ
ನೆಗೆಯುತ್ತಲೂ, ಚಾಲ್ತಿಕಾಗಿ ಮಾತನಾಡು
ತ್ತಾ, ಅತ್ತಿಗೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಗಂಡಂದಿರನ್ನು
ಮೂದಲಿಸಲು ಮೊದಲುಮಾಡಿದನು. ಅವರಿ
ಗೇನೂ ತೋರದೆ ಕಂಗಾಲಾದರು. ಈಗದ
ವಾಗಿ ರಾಜನ ಕಿರಿಯ ಅಕೆಯ ವಿಚಿತ್ರರೀತಿ
ಯಲ್ಲಿ ನಂಬುವಿಕೆ ಸೇರಿತು. ಕೋಟಿ
ಯಷ್ಟಿರಬೇಕೆಂಬ ಈ ಸುದ್ದಿ ಕಿಚ್ಚಿನಂತೆ ಹರ
ಡಿತು. ಈ ವಿಷಯ ಕೇಳಿ, ಮಹಾರಾಜನೂ
ಹಿಡಿ ಬಂದು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡ.

ಗುಣಸುಂದರಿಗೆ ಬಂದಿ ಕಣ್ಣು ಸುಸ್ತೋ
ವಾಗಿರುವರೆ, ಇದನ್ನೇ ತನಗೇ ಪತಿ
ಯಾದವನು ಎಂದು ಮಹಾರಾಜ ಅತ್ತಿಗೆ
ಕಡಿದು ಕೊಡಲೋ ಸಿದ್ಧ? ಸಿದ್ಧ ಅಥವಾ

ವೇನು? ನನಗೆ ಮೋಸವಾಯಿತೆಯಾ? ನೋಡಿಕೋ ನಿನ್ನಗತಿ ಏನಾಗುವದೋ" ಎಂದು ಗರ್ಜಿಸಿದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಗುಣಸುಂದರಿಯ: ಗಂಡ ತೀವಿಯಿಂದ "ನಾವೇ! ನಿನ್ನ ನೆಡೆನ ಅಕೆಯ ದೈವಾಧೀನ ಎಂದು ಮಂದನಾಸ ಬೀರಿದ. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಮಹಾರಾಜ ಅನೇಕ ಪೂಜೆಗಳಾಗಿ ದೈವಾಧೀನನನ್ನು ಹೊಡೆಯಲು ಹೋದ. ತದರಿ ಕಾಲ, ಜಾರಿ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟ. ಪ್ರಮಾದಕರವಾದ ಏಟು ತಗಲಿದುದರಿಂದ ಮಹಾರಾಜ ಏಳಲಾರದಾದ. ಗೃಹಹಾರದಿಂದ ಆ ಏಟು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಆತನು ಮಾಗಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಏಳದಂ ತಾಯಿತು.

ಗುಣಸುಂದರಿ ಮೂಟಿಸುತ್ತಾ, ತಂದೆಯ ಹತ್ತಿರ ಕೋರಲು. ಆಗ "ಇವನು ನನ್ನನ್ನು ಸಾಯಿಸಲು, ಜನಿಸಿದರು, ಅವನು ನೋಡಿಸಿರಾಟ. ಇನ್ನೂ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದ" ಎಂದು ಮಹಾರಾಜ ಕೂಗಾಡಿದ.

ಅಕ್ಕಂದಿರಿಂದೂ ಅಕೆಯನ್ನು ನೋಡಿ "ಹುಟ್ಟಿದ ಏನ ಕಾಯ ಯನ್ನು ಸಾಯಿಸಿದೆ. ಮದ ವೆಯ ದಿನ ತಂದೆಯನ್ನು ಹಾಸಿಗೆ ಹಿಡಿಸಿದೆ. ಸಾಕು, ನಡೆ ನಡೆ" ಎಂದು ಗದರಿಸಿದರು.

ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಗುಣಸುಂದರಿಯ ಗಂಡನಿಗೆ ಮೌರುಷ ಬಂತು. ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಮಾವನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ "ಎಂದಿಗಾದರೂ ನಿನಗೆ ನಾವೇ ದಿಕ್ಕು ಬ್ಲಾಪಕವಿರಲೆ" ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಸಿದನು. ಹೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೆ ದೈವಾಧೀನನು ಆ ಕೋಟೆ ಬಿಟ್ಟನು.

ಆ ಕೋಟೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪದೂರದಲ್ಲಿದ್ದ ಕೊರಚರ ಪಾಳ್ಯದಲ್ಲಿ ದೈವಾಧೀನ ವಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಹೊರಟನು. ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಗಲಭೆ ಅಲ್ಲಿಗೂ ಸಹ ಈ ನೊಡಲೇ ಮುಟ್ಟುತ್ತ. ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಅರಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಪಾಳ್ಯಕ್ಕೆ ಬರುವಳೆಂದು ಅವರು ಪರಮಾನಂದಭರಿತರಾದರು. ದೈವಾಧೀನನಿಗೂ, ಆತನ ಪತ್ನಿಗೂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸ್ವಾಗತ ನೀಡಿದರು. ಎಂದು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅವರು ಆಕೆಗೆ ಪರ್ಣರಾಲೆಯೊಂದನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿ

ದರು. ಈಗಿನಂತೆ ಬೇಕಾದ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ತಿಳಿಸಿದರು. ಈಗಿನವಾಗಿ ಈ ಗುಣಸುಂದರಿ ತನ್ನ ವಿಚಾರ ಪತಿಯೊಂದಿಗೆ ಕೂಡಬೇಕಾದ ಸಂಸಾರ ಸ್ವಾರಸ್ಯ ಮಾಡಿದಳು. ತನ್ನ ತಂದೆಯ ವಿಷಯ ನೆನಪಿಕ್ಕೊಂಡರೆ ದುಃಖವುಂಟಾಗಿ ಬರತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವನ್ನು ನುಂಗಿಕೊಂಡು ಭಕ್ತಿಪ್ರದೈಗಳಿಂದ ತನ್ನ ಪತಿಯ ಸೇನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು.

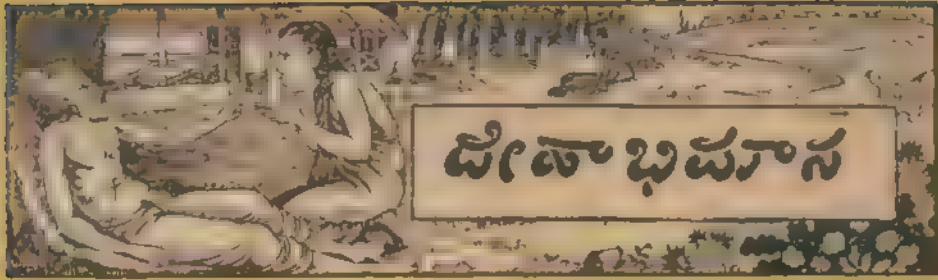
ಮಹಾರಾಜನು ವಾಸಿಗೆ ಹಿಡಿದಕೂಡಲೇ ಅರಸನೊಬ್ಬರನ್ನು ರೂಪ. ದೇಹ. ಅನರದೇ ಅಧಿಕಾರ. ಗುಣಸುಂದರಿ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಶ್ರೀರಾಜೇಶ್ವರಿ ವಿಗ್ರಹ, ಆಕೆ ನಿತ್ಯವಾರಾ ಯಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ 'ಪತಿಪ್ರತಾ ಕಥಾ ಲಹರಿ' ಪುಸ್ತಕ ಇರುವುದು ಆ ಇಬ್ಬರು ಅಕ್ಕಂದಿರಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಹೊರಗೆ ಬಿಡುವುದರಲ್ಲಿ ದ್ವಂದ್ವ.

ಈ ಸಂಗತಿ ವಾದಿ ಮೀನಾದೇವಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಮೀನಾದೇವಿ ಗುಣಸುಂದರಿಗೆ ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚಿನ ವಾದಿ. ಆ ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ಗುಣಸುಂದರಿಗೆ ಅಪಚಾರ ನಡೆಯದಂತೆ, ರಾಜೇಶ್ವರಿ ವಿಗ್ರಹ 'ಪತಿಪ್ರತಾ ಕಥಾ ಲಹರಿ' ಪುಸ್ತಕ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ದಿನ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಒಂದು ಕಾನಡಿಯಲ್ಲಿರಿಸಿ ಹೊರಿಸಿ ಕೊಂಡು ಗುಣಸುಂದರಿ ಇರುವ ಕೊಠಡರ ಪಾಳ್ಯಕ್ಕೆ ಹೊರಟಳು.

ವಾದಿ ಮೀನಾದೇವಿ ತನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಎಲ್ಲ ಸಂತಾಪವನ್ನುನೋಡಿ ಎಂದು ಗುಣಸುಂದರಿ ಇಲ್ಲದ ಸಂತೋಷವನ್ನು ತಂದುಕೊಂಡು ತಂದೆಯ ಕ್ಷೇಮಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಕೇಳಿದಳು.

ಆಕೆ ತಂದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕಂಡು "ಇನ್ನೆಲ್ಲವೂ ಏನು? ರಾಜನ ಸೂತ್ತು ಒಂದು ಕಲ್ಪಿಯಾದರೂ ನನಗೆ ಹಿಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೋಗ ಬೇಕು ಎಂದ ದೈವಾಘೀನ. ಆಗ ಮೀನಾದೇವಿ "ಹೋಗಲೇ, ಬಿಡಿ. ಇವೆರಡನ್ನಾದರೂ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ" ಎಂದು ಒಹಳ ಬೇಡಿಕೊಂಡು ವಿಗ್ರಹ ಮತ್ತು ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಬೇರೆಯಾಗಿ ತೆಗೆದಿಟ್ಟಳು. ದೈವಾಘೀನ ಹೆಂಡತಿಯ ಕಡೆ

ದೇವಾಭಿಮಾನ

ವೃಂದಾವಲಿ ಗಂಗಾ ನದಿಯ ದಡದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಯುವ ತಪಸ್ವಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಶಿಷ್ಯ. ಅವನಿಗೆ ಗುರುವನ್ನು ತುಂಬಾ ಭಕ್ತಿ. ಗುರುವಿಗೂ ಸಹ ಶಿಷ್ಯನ ಮೇಲೆ ತುಂಬಾ ಪ್ರೀತಿ. ಅದುದರಿಂದ ಬಹಳ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಬಡ್ತಿ ಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ.

ಒಂದುದಿನ ಆ ಯುವ ಶಿಷ್ಯನನ್ನು ಕರೆದು “ಶಿಷ್ಯನೇ, ನಾನು ಈ ಜನ್ಮವನ್ನು ಬಿಡಬೇಕಾದ ಕಾಲ ಸೂಚಿಸಿದೆ” ಎಂದ. ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಶಿಷ್ಯನು ಬಿಚ್ಚಿ ಬಿದ್ದು “ಇದೇನು ಗುರುಗಳೇ, ಆಗಲೇ ಸನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟು ಹೋಗುವೆನು? ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ನನಗೂ ಮೋಕ್ಷ ಉಂಟಾಗುವ ಉಪಾಯ ಹೇಳಿ ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡ.

ಅದಕ್ಕೆ ಮುನೀಂದ್ರನು “ಅವ್ವಾ, ನನಗೆ ಮೋಕ್ಷ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನೀ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಘೋರ ಪಾಪ ಒಂದನ್ನು ಮಾಡಿರುವೆನು. ಅದನ್ನು ಪಾಪದ ಫಲವಾಗಿ ನಾನು ಮತ್ತೆ

ಜನ್ಮ ತಾಳಬೇಕು. ನರಜನ್ಮವಲ್ಲ, ಹಂದಿಯ ಜನ್ಮ!” ಎಂದ.

ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಶಿಷ್ಯ ವಂಗುಬಿಡುವ ನಂತೆ ನಿಂತು ಬಿಟ್ಟ.

ಆಗ ಯುವಿ “ನೀನೂ, ನಾನೂ ವಿಚಾರ ಪಟ್ಟು ಲಾಭವಿಲ್ಲ. ಯಾರಾದರೂ ಸರಿ. ಮಾಡಿದ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಫಲವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕು. ಹಂದಿಯ ಉದರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಜನಿಸುವುದು ತಪ್ಪಿಲ್ಲ. ಮುಟ್ಟುವೆನು. ಆದರೆ ಆ ನಿಕೃಷ್ಟಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕ್ಷಣವಾದರೂ ಇರಲು ನನಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಆ ಜನ್ಮವನ್ನು ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗಿ ತೋರಿಯಲು ನೀನು ನನಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಬೇಕು.” ಎಂದ.

“ತಾವು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡುವೆನು” ಎಂದ ಶಿಷ್ಯ.

ಹಾಗಾದರೆ ಕೇಳು. ಅದೋ, ಸೋಮ. ಅದೇ ಕಾಣಿಸುವ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಕೊರಮು ನಿಂತಿದೆ. ಅವನ ಮನೆಯ ಹಿಂದೆ ಹಂದಿ ಇದೆ. ಆ ಹಂದಿಗೆ ಮುಟ್ಟುವ ಮರಿಗಳಲ್ಲಿ

నానోందాగి ముట్టునేను. ఆ మరిగళల్లి
ఒందಕ್ಕೆ ముబదమేలిండు ముచ్చె
కాగేగుత్తడి. ఆ ముచ్చె ఇరువ మరి
నానే ಎಂದು తిళి. నాను జనిసిద
కూడలే నెను యావసరవాద సందేహ
వన్న ఇట్టుకొళ్ళదే నన్నన్న క్కొందు
పడు. ఈపథవాగి నన్న జన్మన బేగ
ముగియువుదు." ఎంద గురు.

ఆ మాతు కేళి తిప్పన కణ్ణల్లి నెరు
తుంబితు.

"మూత్రరే యావరూపదర్శియరూ,
నిచ్చె ననగే గురుగళే! నిమ్మన్న క్కే
యార దేగే క్కొల్లలి? నాను మాగే
ఎందూ నూడలారే" ఎందు గొణిగొదిద.

అదక్కి గురుగళు "అమ్మా. నెను. ఒం
దేలు మాకళాదద. యాకేందరే ఈ
కలన నన్న టువకారకాగి నూడువే
మూవరింద ఆదు. ఒంగే ఆగలారదు."
ఎందు దేళి తిప్పనన్న పట్టసిద.

ఒంగే దేళి వసనియు వ్రాణ మట్ట.
ఆతను దేళిదంతయే ఆ క్కొరను. న నా
యంద కుందియ. మోట్టియల్లి వ్ర నేరిసి.
బేళియుతిచ్చ. తిప్పను ప్రతిదిన క్కొరను
వ నేగే మోణి అవనన్న ఆతిరవాదిసి
బరుతిచ్చ.

"మోమిగళు దినాఒందు ననగే
ఆతిరవాద మూది మోణిగుత్తిరు.వరు.
పకిరబమదు" ఎందు అవను యోజి
సిద. ఒందుదిన "కన్యానాద్రొ నూ
దినా నం మనేగే తావ యాకే బర్రిరి,
బుదేరా! నింగే నన్నందేనాద్రొ కేల్ల
ఐతా" ఎందు తిప్పనన్న కేళిద. ఆ
క్కొరను.

కేళిదకూడలే తిప్ప "నిన్నింద ఒందు
టువకారవాగదేళికాగిద. అదందలే
నాను దినా నిన్న కత్తిర బరుత్తిచ్చేనే.
ఇన్నేసిల్లి. నిన్న మనేయల్లి గభాణి కుంది
ఇదేయల్లినే? అదు మరి మాకువసరి
పగూ అవన్న నమ్మ మనేయల్లి కట్టి
మాకబేళు. అదర మురిగళల్లి ఒందన్న

ನಾನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮಾರಮ್ಮನಿಗೆ ಬಲಿ ಕೊಡುವೆನು. ಆಮೇಲೆ ಮಿಕ್ಕ ಮರಿಗಳನ್ನೂ, ತಾಯಿಯನ್ನೂ ನೀನು ಸಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬಹುದು" ಎಂದ.

“ಉಂ ಇಟ್ಟೀಯೇ? ಈ ಸಾಟಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ದಿನಾಲೂ ನೀವು ಬರಬೇಕೇ ನಂ ಮನೇ ತಾನ? ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಿ ಕಳ್ಳದರಿ ನಾನೇ ಬತ್ತಿ ಬಿಡಬಲ್ಲೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹಂದಿಯನ್ನು ಹಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯ ಮನೆ ಹತ್ತಲಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದ.

ಕೆಲ ದಿನಗಳು ಕಳೆದ ತರುವಾಯ ಆ ಹಂದಿ ಮರಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿತು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಕ್ಕೆ ಮೋರೆಯ ಮೇಲೆ ಬಿಳಿಯ ಮುಚ್ಚಿ ಇತ್ತು. ಆ ಮರಿಯು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದುದೇ ತಡ ಗುರುವಿನ ಆಜ್ಞೆ ಪ್ರಕಾರ ಅದನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಶಿಷ್ಯನು ದೊಣ್ಣೆಯನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿದ.

ಆದರೆ ಇನ್ನೂ ಕಣ್ಣು ತೆರೆಯದ ಆ ಮರಿಯನ್ನು ನೋಡಿದಕೂಡಲೇ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಯವಕನಿಗೆ ಮರುಕ ವುಂಟಾಯಿತು. ‘ಇದನ್ನು ಹೇಗೆ ಕೊಲ್ಲಲಿ?’ ಎಂದು ಮನಸ್ಸು ಹಿಂತೆಗೆಯಿತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಹಾಗೇ ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟ.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ‘ನೀನು ಹಿಂದೇಟು ಹಾಕ ಕೂಡದು ಕಂಡೆಯಾ?’ ಎಂದು ಗುರುಗಳು ಆ ದಿನ ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳು ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಸಂಶಯಪಡಕೂಡದೆಂದು ಆ ಹಂದಿಯ ಮರಿಯನ್ನು ಹೊಡೆಯಲು ಉದ್ಯುಕ್ತ ನಾದ. ಆಗ ಅದು ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು “ನಿಲ್ಲ, ನಿಲ್ಲ, ಕೊಲ್ಲಬೇಡ” ಎಂದು ಮನುಷ್ಯನ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಕಿರಿಚಿತು. ಆ ವಟುವು ಹಾಗೇ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟ.

ಆಗ ಆ ಹಂದಿಯ ರೂಪವಲಿಪ್ತ ಗುರು, ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ “ಅಯ್ಯಾ, ನಾನು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದ ತಕ್ಷಣ ಸತ್ತನ್ನು ನೀನು ಕೊಲ್ಲದೆ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದೆ. ನಾನು ಕಣ್ಣು ತೆರೆದಕೂಡಲೇ ಈ ಶರೀರದ ಮೇಲೆ ನನಗೆ ಅಭಿಮಾನವುಂ

ಬಾಳುತ್ತಾ. ಈ ಹಂದಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ
ಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬಹುದೆಂದು
ಕೋರತಕ್ಕದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಜನ್ಮವನ್ನು
ಕೆಲವಿನ ಕಾಲದವೆನಿಸಿ. ನೀನೇನು ಹಂತಿ
ಸಂತೆ. ನಿನ್ನ ದೇವಿ ನೀನು ಹೋಗು
ಎಂದ.

ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಬಹಳ
ಅಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಒಂದು
ಕೂಡಾದರೂ ಜೀವಿಸಬಾರದೆಂದ ಗುರು
ಗೋ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿರುವರಲ್ಲಾ ಎಂದು.
ಅಗ ಕೇಳಿದ: "ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ನೀಚಜನ್ಮ
ದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಸಿಕ್ಕುವ ಸುಖವೇನು?" ಎಂದು.
ಅ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಹಂದಿ ಮರಿ ಹೇಳಿತು: "ಇದು
ನೀಚಜನ್ಮವೆಂದು ಮೊದಲು ತಿಳಿದಿದ್ದೆ. ಆದರೆ
ಈ ನಿಶ್ಚಯ ಈಗ ಬದಲಾಯಿಸಿತು. ಮನು
ಷ್ಯನ ಶರೀರದಲ್ಲಿವರೂ, ಜಂತುವಿನ ಶರೀರ
ದಲ್ಲಿವರೂ ವಕ್ಷಿಯ ಶರೀರದಲ್ಲಿವರೂ, ಇಲ್ಲ
ಮತ್ತಾವ ಶರೀರದಲ್ಲಿವರೂ ಪ್ರಾಣಿಗಳೆಲ್ಲ
ಕ್ಕೂ ಸುಖದುಃಖಗಳು ಸಮನಾಗಿರುತ್ತವೆ.
ಯಾವ ಜೀವಿಗೂ ತನ್ನ ಜನ್ಮವು ನೀಚವೆನ್ನಿ

ಸದು, ಎಷ್ಟು ಅಲ್ಪಜನ್ಮವಾದರೂ ಸರಿ,
ತನ್ನ ಶರೀರವೆಂದರೆ ಅಭಿಮಾನ ಹುಟ್ಟಿ, ಆ
ಶರೀರದಿಂದ ಹೊಂದಬಹುದಾದ ಸುಖ
ಕ್ಕಾಗಿ ಕೃಷಿ ಮಾಡುವುದು. ಯಾವ ಪ್ರಾಣಿ
ಗಾದರೂ ಸಾನೆಂದರೆ ಭಯವುಂಟಾಗಲು
ಕಾರಣ ಈ ದೇಹಾಭಿಮಾನ!"

ಶಿಷ್ಯನನ್ನು ಗುರುಗಳೊಂದಿಗೆ ಏನೋ
ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದ. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಗುರು?
ಆ ಹಂದಿ ಮರಿಗೆ ಮರುಳ್ಳಣವೇ ತನ್ನ
ಪ್ರಾಣಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಯಾವಾಗಲೇ ನೆಂಬ
ಬಾಳುವ ಕಳೆದು ಆ ಹಂದಿ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಉಂ
ಡಾಗುವ ಕಷ್ಟಸುಖಗಳ ಅನುಭವ ಪ್ರಾರಂಭ
ವಾಯಿತು. ಆ ಹಂದಿ ಮರಿ ಮಿಕ್ಕ ಮರಿಗ
ಳೊಂದಿಗೆ ತಾಯಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಮೊಲೆ
ಯುಣ್ಣಲು ನೋಡಲುಮಾಡಿತು.

"ಕರ್ಮಫಲವನ್ನು ಯಾರೂ ತಪ್ಪಿಸ
ಲಾರರು ಎಂದುಕೊಂಡ ಆ ಶಿಷ್ಯ ಕೊರಮು
ನನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹಂದಿ ಮತ್ತು
ಅದರ ಮರಿಗಳನ್ನು ಅಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೋಗು
ವಂತೆ ಹೇಳಿದ.

ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪದ್ಮ ಎಂಬ ಹುಡುಗಿ ಇದ್ದಳು. ಅವಳಿಗೆ ತಮ್ಮನೊಬ್ಬನಿದ್ದನು. ಚಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲೇ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ತೀರಿ ಹೋದುದರಿಂದ ಅವರು ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದ ಅನಾಥರಾದರು.

ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವುದಾದರೂ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸುಖವಾಗಿ ಜೀವಿಸೋಣವೆಂಬ ಆಶೆಯಿಂದ ಅವರು ಭೂಲೋಕವನ್ನ ಸುತ್ತಿ ನೋಡಲು ಹೊರಟರು.

ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಬಾಯಾರಿಕೆ ಆಯಿತು. ನೀರು ಬೇಕೆಂದು ಅತ್ತ. "ತಮ್ಮಾ ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪದೂರದಲ್ಲಿ ಬಾವಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯುವೆಯಂತೆ ಅಳಬೇಡ" ಎಂದು ಪದ್ಮ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿದಳು.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಒಂದು ಕುದುರೆ ಗೊರಸಿನ ಗುರುತೂ, ಅದರಲ್ಲಿ ನೀರೂ ಕಾಣಿಸಿತು. "ಅಕ್ಕ, ಅಕ್ಕ! ಇದರಲ್ಲಿರುವ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿದು ಬಾಯಾರಿಕೆ ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವೆನು" ಎಂದ. "ಬೇಡ, ತಮ್ಮಾ, ಅದು ಕುಡಿದರೆಂದರೆ ಕುದುರೆ

ವರಿಯ ರೂಪ ಹೊಂದಿವೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ತಡೆದಳು.

ಇನ್ನಷ್ಟುದೂರ ಹೋಗುವಲ್ಲಿ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಹಸುಸಿನ ಗೊರಸಿನ ಗುರುತು. ಅದರಲ್ಲಿ ನೀರೂ ಕಾಣಿಸಿತು. "ಇದಾದರೂ ಕುಡಿಯುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಅಕ್ಕನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಲು ಅಗಲೂ ಬೇಡವೆಂದಳು.

ಮತ್ತಷ್ಟುದೂರ ಹೋದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಕುರಿಯ ಗೊರಸಿನ ಗುರುತೂ, ಅದರಲ್ಲಿ ನೀರೂ ಕಾಣಿಸಿತು. ಬಾಯಾರಿಕೆಗೆ ತಾಳಲಾರದೆ ಈಸಾರಿ ಅಕ್ಕನಿಗೆ ಹೇಳದೆ ಕೇಳದೆ ಕುರಿಯ ಗೊರಸಿನ ಹಾಗಿದ್ದ ಕುಂಟೆಯಲ್ಲಿನ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿದುಬಿಟ್ಟ.

ಆ ನೀರು ಬಾಯಿಗೆ ತಾಕಿದಕೂಡಲೇ ತಮ್ಮನು ಕುರಿಮರಿಯಾಗಿ ಬಾಲ ಅಡಿ ಸುತ್ತಾ ಜಿಗಿದಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ. ಪದ್ಮ ತನ್ನ ತಮ್ಮನಿಗಾಗಿ ಹುಡುಕಾಡಿದಳು. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸುತ್ತಲೂ ಓಡಾಡುತ್ತಾ ತನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನೆಕ್ಕಲು ಬಂದ ಮುದ್ದಾದ ಕುರಿಮರಿಯನ್ನು ನೋಡಿದಳು. ಆ ಸಮೀಪ

ದಲ್ಲೇ ಇವಳ ಕುರಿಗೊರಸಿನ ಗುರುತೂ ಅವರಲ್ಲಿ ನೀರೂ, ಪದ್ಮಳಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಆಗಿ ಹೋದ ಪ್ರಮಾದವನ್ನು ಅರಿತಳು. ಮಾಡುವುದಾದರೂ ಏನು? ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಅಳುತ್ತಾ ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟಳು. ಆಕೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಕುರಿಮರಿ ಕತ್ತು ಬಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ನಿಂತಿತು.

ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೊಬ್ಬ ರಾಜ ಬಂದ. ಆಕೃತ್ರಿವ ಪದ್ಮಳನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸಿದ. ಆಕೆ ತನ್ನ ವಿಷಯವನ್ನೂ, ಕುರಿಮರಿಯ ಹಾಗೆ ಬದುಕಿರುವುದನ್ನೂ ತನ್ನ ತಮ್ಮನ ವಿಷಯವನ್ನೂ ಆತನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು. ಆಗ ರಾಜ "ನಿನಗೇನೂ ಭಯವಿಲ್ಲ. ನನ್ನನ್ನು ನಂಬದೆ ಅಗಿ ನಂಬಿಕೊಂಡಿಗೆ ಇವು ಬಿಡು.

ನಿನ್ನ ಕೋರಿಕೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೆರವೇರಿಸುವೆನು. ನಿನ್ನ ತಮ್ಮನನ್ನು ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಕಾಪಾಡುವ ಭಾರ ನನ್ನದು" ಎಂದು ಧೈರ್ಯ ಹೇಳಿದ.

ಕುರಿಮರಿಯನ್ನು ಸಂಗಡ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಪದ್ಮ ಅರಾಜನೊಂದಿಗೆ ಹೊರಟು ಹೋದಳು. ಆತನು ಪದ್ಮಳನ್ನು ತನ್ನ ರಾಣಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಎಷ್ಟೋ ಅದರಾಭಿಮಾನಗಳಿಂದ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ.

ಹೀಗೇ ಇರುವಲ್ಲಿ ಪದ್ಮಳು ಸುಖದಿಂದ ಹಾಯಾಗಿರುವ ಸಮಾಚಾರ ಒಂದು ಕಣ್ಣಿನ ರಾಕ್ಷಸಿಗೆ ಹೇಗೋ ತಿಳಿಯಿತು. ಯಾರಾದರೂ ಸುಖವಾಗಿದ್ದರೆ ಅವರನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡುವುದೇ ಆ ರಾಕ್ಷಸಿಯ ಕೆಲಸ.

ಒಂದುದಿನ ರಾಜ ತನ್ನ ಪ್ರಿಯತಮಳಿಗೆ ಅಪರೂಪವಾದ ವಸ್ತು ಒಂದನ್ನು ತರುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ರಾಜ್ಯದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋದ. ಸಮಯ ಕಾದುಕೊಂಡಿದ್ದ ರಾಕ್ಷಸಿ ಮುದುಕಿಯಂತೆ ಪದ್ಮಳ ಹತ್ತಿರಬಂದು "ಹೊಟ್ಟೆ ಹಸಿಯುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟು ಕವಳ ಹಾಕು ಮಹಾತಾಯಿ" ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡಳು. ಕರುಣೆಯಿಂದ ಪದ್ಮ ಅವಳಿಗೆ ಊಟ ಇಡಿಸಿದಳು. ಕೂತಿದ್ದಂತೆಯೇ ರಾಕ್ಷಸಿ, ಪದ್ಮ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ನೀರಿನ ಪಾತ್ರೆಮೇಲೆ ಆಕೆಗೆ ಕಾಣಿಸದಂತೆ ವಿಷ ಕಲಿಸಿಬಿಟ್ಟಳು. ಆ ನೀರು ಕುಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಪದ್ಮಳಿಗೆ ಪರಾತಾಗಿ ಕಾಯಿಲೆಯಾಗಿ

ಗಂಡನು ಬರುವಮುನ್ನ ಕಡ್ಡಿಯಂತೆ ಕೃತ
ಕಾಗಿ ನಿಶ್ಚೇತನಳಾಗಿ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡಳು.

ಮಾರನೇದಿನ ರಾಕ್ಷಸಿ ಒಬ್ಬ ವೈದ್ಯಳ
ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಪದ್ಮಳ ಸ್ಥಿತಿ ನೋಡಿ
ಮರುಕ ಗೊಂಡವಳಂತೆ ನಟಿಸಿ, ತಾನು
ಕೊಟ್ಟ ಔಷಧಿಯನ್ನು ಲೇಪಿಸಿಕೊಂಡು
ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಮಿಂದರೆ ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ರೂಪ
ಬರುವುದೆಂದು ಹೇಳಿದಳು.

ಏನೂ ಅರಿಯದ ಪದ್ಮ ಆಪ್ರಕಾರನೇ
ಮರುಪನ ಕೊಳಕ್ಕೆ ಹೋದಳು. ಛಾತ-
ಕಾದ ರಾಕ್ಷಸಿ ಪದ್ಮಳ ಬಟ್ಟೆಬರೆಗಳನ್ನು
ತಾನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅಕೆಯನ್ನು ಕೊಳ-
ದಲ್ಲಿ ಇಳಿದು ಸ್ನಾನಮಾಡುವಂತೆ ಹೇಳಿ-
ದಳು. ಪದ್ಮ ಸ್ನಾನಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ
ರಾಕ್ಷಸಿ ಪದ್ಮಳ ಕೊರಳಿಗೆ ಬಂದು ದೊಡ್ಡ
ಕಲ್ಲು ಬಂಡೆಯನ್ನು ನೇತು ಹಾಕಿ, ಅಕೆ-
ಯನ್ನು ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸಿಬಿಟ್ಟಳು.
ರಕ್ತಸಿಯ ಚರ್ಯೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪದ್ಮಳ ಸಂ-
ಗಡ ಬಂದಿದ್ದ ಕುರಿಮರಿ ನೋಡುತ್ತಲೇ
ಇತ್ತು.

ರಕ್ತಸಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಪದ್ಮಳ ಬಟ್ಟೆಗಳಿದ್ದಿ-
ತಲ್ಲೇ? ಪದ್ಮ ಕೊಳದಡಿ ಸೇರಿದಳು.
ಸಮಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿ ರಕ್ತಸಿಯು ಆ
ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತಾನು ತೊಟ್ಟುಕೊಂಡು ತನ್ನ
ಮಂತ್ರರಕ್ತಿಯಿಂದ ಪದ್ಮಳಹಾಗೇ, ತಯಾ-
ರಾಗಿ ಅರಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಮಾಮೂಲು
ರಾಣಿಯಂತೆ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿ

ದಳು. ಸಾಯಂಕಾಲ ರಾಜ ಮನೆಗೆ ಬಂದ.
ಎಂದಿನಂತೆ ತನ್ನ ಪತ್ನಿಉಲ್ಲಾಸದಿಂದಿರುವ
ದನ್ನು ನೋಡಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟ. ಕುರಿಮರಿ
ಮಾತ್ರ ಪ್ರತಿದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಸಾಯಂ-
ಕಾಲ ಕೊಳದಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ “ಬ್ಯಾ!
ಬ್ಯಾ!!” ಎಂದು ವ್ಯಾಕೂಲದಿಂದ ಅರುಚು-
ತ್ತಿತ್ತು.

ಕುರಿಮರಿ ಹೀಗೆ ಕೊಳದ ಹತ್ತಿರ
ಹೋಗುವುದನ್ನು ಕಂಡು ರಕ್ತಸಿ ತನ್ನ ಗುಟ್ಟು
ಎಲ್ಲಿ ಬಯಲಾಗುವುದೋ ಎಂದು ಭಯ-
ಪಟ್ಟಳು. ಕೇಗಾದರೂ ಇವನ್ನು ಕೊಂ-
ಡಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ನೀಚೆ ತೊಲಗುವುದೆಂದುಕೊಂಡು
ಅಡಿಗೆಯವನನ್ನು ಕರೆಸಿದಳು. ಅವನಿಗೆ
ಕುರಿಯ ಮರಿದನ್ನು ಕೊಂದು ಅದಿಗೆ

ಮಾದ ನಂತೆ ಆದ್ರೆ ಮಾಡಿದರು. ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾಜ ಚಕಿತನಾದ. "ಕುರಿಮರಿ ನಿನ್ನ ನೆತ್ತಿನ ತಮ್ಮನ್ನವೆ? ತಮ್ಮನ್ನನ್ನ ಕೊಲ್ಲುವುದೇ?" ಎಂದ.

ಅದಕ್ಕೆ ಸದುತ್ತರ ಕೊಡಲಾರದಾದಳು ರಕ್ಕಸಿ "ತಮ್ಮನೋ ಗಿಮ್ಮನೋ! ನನಗೆ ಹಾಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹುಟ್ಟಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿಸಿಯೇ ತೀರಬೇಕು" ಎಂದಳು.

ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿದಕೂಡಲೇ ಕುರಿ ಮರಿ ಕೊಳದ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ "ಅಕ್ಕಾ! ಸದ್ದಾ!! ನನ್ನ ಕೊಲ್ಲುವಂತೆ! ನನ್ನ ಬೇಯಿಸುವಂತೆ ಕತ್ತಿ ಮನೆಯುತಿರುವರು ಸಲಾಕಿ ಕಾಯಿಸು ತಿರುವರು." ಎಂದ. ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಅತ್ತಿತು.

ಆಗ ಕೊಳದಡಿಯಿಂದ ಪದ್ಮ ತನ್ನ ವಿಷಯ ಹೇಳಿದಳು. ರಾಣಿಯ ಆಜ್ಞೆ ಪ್ರಕಾರ ಕುರಿಮರಿಯನ್ನು ಓಡಿಯಲು ಬಂದ ಭಟನಿಗೆ ಕೊಳದಡಿಯಿಂದ ಬಂದ ಮಾತುಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕೇಳಿಸಿದವು. ಆತನು ಹೋಗಿ ರಾಜನಿಗೆ ಹೇಳಿದ. ರಾಜನು ಕೊಳದ ಹತ್ತಿರ ಬಂದ. ಕುರಿಮರಿ ಮತ್ತೆ ಅತ್ತಿತು.

ಕೊಳದಡಿಯಿಂದ ನನ್ನ ಮತ್ತೆ ಜಮಾನ್ ಕೊಟ್ಟಿರು. ಆ ಮಾತುಗಳ ತನ್ನ ಸದ್‌ಬೋಧೆ ಎಂದು ಕಂಠಸ್ಥನಾದಿಂದ ರಾಜ ಕಂಡು ಹಿಡಿದ.

ಕೂಡಲೇ ಮೊಗೇರರನ್ನು ಕರೆಸಿ ರೇಷ್ಮೆಯ ಬಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿ ಹುಡುಕುವಂತೆ ಹೇಳಿದ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಪದ್ಮ ಆ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಳು.

ಮೇಲೆ ಬಂದಕೂಡಲೇ ಪದ್ಮ ಕುರಿಮರಿಯನ್ನು ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಅಲಂಗಿಸಿದಳು. ಆಕೆ ಮುಟ್ಟಿದಕೂಡಲೆ ನೀರಿನ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಕುರಿಮರಿಗೆ ತಮ್ಮನ ರೂಪ ಬಂತು.

ರಾಜನು ಅರಮನೆ ಸೇರಿ ಸತ್ಯಾಸತ್ಯಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡನು. ರಾಣಿಯ ರೂಪ ದರಿವ ರಕ್ಕಸಿಯನ್ನು ಒಂದು ಕಂಬಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಊರಿನವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಅವಳನ್ನು ಹೊಡೆಯುವಂತೆ ತಿಳಿಸಿದ. ರಾಕ್ಷಸಿ ಸತ್ತಳು.

ಅಂದಿನಿಂದ ಪದ್ಮ ಅವಳ ತಮ್ಮ ಸುಖವಾಗಿದ್ದರು.

ಹಾಡುವ ಕುರ್ಚಿ

ಕಿಟ್ಟು ಅಂತ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗನಿದ್ದ. ಅವನು ನೋಡಲು ಚಿಕ್ಕವನು. ಅವರೇ ಅವನ ಕೆಲಸ ಗಳೋ, ನೋಡುವವರಿಗೆ ಅದ್ಭುತ ಹುಟ್ಟು ಸುತ್ತಿತ್ತು. ಎಲ್ಲಾ ಕೌತುಕಗಳೇ. ಒಂದು ಸಾರಿ ಅತನು ಮೆಣಸಿನ ದೀಪಗಳನ್ನು ನೆಟ್ಟ. ಆ ಗಿಡಗಳು ಸಿಹಿ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟವು.

ಕಿಟ್ಟುವನ್ನು ಕಂಡರೆ ಚಿಕ್ಕವರಿಗೆ, ಮೊದಲನೆಯವರಿಗೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅನಂದ. ಎಲ್ಲರೂ ಅತನನ್ನು ಸಂತೋಷಕ್ಕೆ ಕಿಟ್ಟು ಮಾವ, ಕಿಟ್ಟು ಮಾವ' ಅಂತ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ಕಿಟ್ಟು ಮಾವನಿಗೆ ಈ ಕೆಲಸ ಒಂದುತ್ತನೆ, ಇದು ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ಮಾತೇ ಇಲ್ಲ. ಯಾರಿಗೆ ಯಾವ ಕೆಲಸ ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ. ಯಾರಿಗೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದನಸೇ ಇಲ್ಲ. ಅಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯವ ಕಿಟ್ಟು ಮಾವ.

ಎಷ್ಟು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಅತನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಣ ಉಳಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಣ ಎಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಯಾವಾಗಲೂ ಅನಂದವಾಗಿ ಯೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದ. ಕಿಟ್ಟು ಮಾವನ ಸುತ್ತಲೂ

ಸರ್ವವಾ ಮಕ್ಕಳು. ಮರಿಗಳು ನಾಯಿ ಬೆಕ್ಕುಗಳ ಸಮೂಹವೇ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದು ಆತ ಎಂಟೆಯಾಗಿದ್ದುದು ಯಾರೂ ಕಂಡಿಲ್ಲ.

ಒಂದುದಿನ ಕಿಟ್ಟು ಮಾವ ಮರ ಕಡೆ ಹೋಗಿ ಕಾಡಿಗೆ ಹೋದ. ಒಂದು ಮರ ಕಡೆ ಯುವಜ್ವರಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದನಾಯಿತು. ಹಸಿವಾಯಿತು. ಮರದಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಫಲಪಾರ ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರೆ ವಕ್ಷಿಗಳು ಬಂದು ಕುಳಿತವು. ಅವಕ್ಕೂ ರೊಟ್ಟಿ ಚೂರುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟ. ಅವು ಆ ಚೂರುಗಳನ್ನು ತಿಂದು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹಾರಿ ಹೋದವು.

ಅವು ಹೋದಕೂಡಲೇ ಕಿಟ್ಟು ಮಾವ ನೆಮರಾಗಿ ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಒಂದು ಸುಂದರ ಭವನ, ಅದರ ಸುತ್ತಲೂ ಸುಂದರವಾದ ತೋಟ ಕಾಣಿಸಿತು. ಭವನದ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕರಿಬೆಕ್ಕು ಕೂತಿತ್ತು.

ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಕಿಟ್ಟು ಮಾವ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದ. ಕದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮುರುಕಿ ಒಬ್ಬಳು ಹೊರಗೆ ಬಂದು "ಅವ್ವಾ ಹುಡುಗಾ

నన్ను మత్తర ఒళ్ళి కೊడలి ఇరవ వాగిచే.
ననగొందిచ్చు కట్టి గే నీకొ కేట్రొయో”
అందు కేళదళు. అదక్కి కిట్టు మావ
“ఆగరి, అల్లొ ఓరియర నేవగింతలొ
రేణేనిదే” అందు. అట్టి తొలెసిద
కట్టి గేయ నేల్లా బకకనే ఒదేయ, అట్ట
కాగాని అదక్కి జొడిసిట్టి. అల్లొ
మత్తరదల్లెట్ట పొరకి తేగద కేండు
సత్తలొ బుట్ట తరగేలిగన్న తేగదు
హారగే హారదు.

అతన రుప్తి భక్తిగే అట్టి సంతోష
గొందిడు. “అమ్మా, మగ్గొ, జేద
కలన బేహ్గాని మొగిచే. నన్ను కచ్చ క్కి
బదలాగి మను బేకొకొ కేళకొకొ
అందళు.

“నానేనొ కచ్చ మట్టి. నన్ను అమ్మ త
మత్తదొందిచ్చు నీకొ కేట్రొ రే మాకు”
అందు కిట్టు మావ.

మదకి కిట్టు మావనన్ను ఒకగే
బరునంతే బేళదళు. అతను మాయోదే
గాగి తన్న జొడన్న హారగే కళటి
ఒకగే ఒంద. అదొదొదల్లి సనియోద
హాలు తంద. కేట్రొ లు. “తమ్మా, నీను
మత్తు నన్న గుణగన్న నొకటి ననగే
ఒకక సంతోషవాగిచే. నన్నన్న అత్తి
వదసి ఒందు బహుమాన నీడబే
కేంద. నీతయిసిరవెను. అదలొంద నీనగే
ఈ భవనదల్లి ఈగేసవ వస్తుపెనల్లి
యోవదు బేకొకొ అరిసికొకొ” అందు
అందళు మదకి.

సత్తలొ నొకటి కిట్టు మావ ఒందు
వొరియ నీద అరావ. కుటియ కడే
వట్టి నిట్టియ. అట్టి అతన కుతూహల
వన్న అరిత. “మగ్గొ, నాను నీనగే యోవు
దన్న కేడబేకేంవిచ్చేనొకొ ఆ వస్తువిన
వేళబే నన్న కచ్చ బత్తు. ఈ కటి
తందా మ. ఓవే. యొళ్ళ దు. అదన్న
తేగద. కేండు హొగొ. అదలొంద నన్న
అదక్కి ఒళ్ళయదొగెవదు. కేర్తి
ఒరవదు” అందు మదకి బేళదళు.

కిట్టు మావ అట్టిగే నమస్కారనాడి
కుటియన్ను దేగెలమేలేరిసికొండు

ಹಿಂದೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ನೋಡುತ್ತಾ ಮಂ
ದಕ್ಕೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುತ್ತಿದೆ. ಅದರೇ ಅತನು
ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಆ ಭವನವೂ, ಕೋಟಿ
ವೂ ಅದ್ಭುತವಾದವು. ಕಿಟ್ಟು ಇದನ್ನು
ಕನಸೇ! ಎಂದು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ನೋಡಿದೆ. ತನ್ನ
ಕುರ್ಚಿ ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡಿಕೊಂಡ. ಕುರ್ಚಿ
ಇತ್ತು. ಮನೆ ಮಾತ್ರ ಮಾಯ. ಅತ್ತೆಯ
ಪುತ್ತು ಮನೆಗೆ ಬಂದ.

ಕಿಟ್ಟು ಮಾನ ಮನೆ ಸೇರಿ, ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ
ಹಾಯಾಗಿ ಮಲಗಬಹುದೆಂದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ.
ಆ ಕುರ್ಚಿಯನ್ನು ಕುಳ್ಳಿ ನಾಗಿ ಒರಸಿ ಎಂದು
ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಸಿದ್ಧಮಾಡು
ತ್ತಿರುವ ಸಸ್ಯವ್ಯಕ್ತಿ ಸಲಹೆಗಾಗಿ ಅತನ ಅತ್ತೆ
ಸ್ನೇಹಿತ ಸೀನು ಬಂದ. ಸೀನು ಸ್ವತಃ ಭಾವ
ಮಾರ ಕಿಟ್ಟು ಮಾನವ ಮನೆಗೆ ಬರುವ
ವದ್ಧತಿ ಹಾಗೇ ಅಂದೂ ಬಂದ. ಮಾನ,
ಸೀನು ಕುಳಿತ. ಅತನನ್ನು ಯಾರೂ ಹತ್ತಿರ
ಸೇರಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಿಟ್ಟು ಮಾನವಿಗೆ
ಮಾತ್ರ ಸೀನು ಎಂದರೆ ಪ್ರಾಣ.

ಸೀನು ಬಂದಕೂಡಲೇ ಕಿಟ್ಟು ಆ ದಿನ
ನಡೆದ ಸುಚಿತ್ರವನ್ನು ಹೇಳಿ, ತಾನು ಗಳಿಸಿ
ಕೊಂಡು ಬಂದ ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಅತನನ್ನು
ಕೂರಿಸಿದ.

ಸೀನು ಆ ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು, ಸ್ವಲ್ಪ
ಹೊತ್ತು ಆತ್ಮೀಯತೆ ತೂಗಾಡಿ ಸದ್ಭಾವ
ದಲ್ಲಿ ಕುರ್ಚಿಯ ಗಟ್ಟಿಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ.
ಹಾಗೆಯೇ ಕ್ರಮೇಣ ಮೊದಲಾಗಿ ಅನೇಕ

ಕ್ರತಿಗಳನ್ನು ಹಾಡಲು ಮೊದಲುಮಾಡಿದ. ಆ
ಹಾಡುಗಳೆಲ್ಲ ಬದ್ಧತೆಗಾಗಿ ಅನಂದವಾಯಕ
ವಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ಕಿಟ್ಟು ಮಾನ ನಿರ್ದೀಪಿತ
ನಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತಾ ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟ.

ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಎರಡು ಗಂಟೆ ವೇಳೆಗೆ ಸೀನು
ಹಾಡುವ ಹಾಡು ನಿಂತಿತು. ಅತನು ಕುರ್ಚಿ
ಯಿಂದ ಎದ್ದು ಎದ್ದಕೂಡಲೇ ಕಿಟ್ಟು ಸೀನು
ವನ್ನು ಅಲಂಕಿಸಿ "ತಿ ನೂ, ಎನ್ನೋ ದಿನ
ದಿಂದ ನಾವು ಸ್ನೇಹಿತರು. ಅವರೂ ಇಷ್ಟು
ಮೊಗಸಾಗಿ ದಾಡಕ್ಕೇನೆಂದು ಒಂದು
ಬಾಲಮದರೂ ನನಗೆ ತಿಳಿಸಿಲ್ಲ." ಎಂದ.
ಅದಕ್ಕೆ ಸೀನು "ಇಲ್ಲ ಕಿಟ್ಟು, ನನಗೆ ಹಾಡಲು
ಬರುವುದಿಲ್ಲ." ಎಂದ. "ಛೇ! ಸೀನು!
ಸಂಗೀತ ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲ ಸುಳ್ಳು ಬರುತ್ತೆ ಎಂತ

ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಎಂದು ತಮಾಷೆ ಮಾಡಿದ ಕಿಟ್ಟು. "ಬಂಡಿತ ಇಲ್ಲ. ಸಂಗೀತವೆಂದರೇನೇ ನನಗೆ ಸರಿ ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ನೇಗೆ ಹಾಡಿ ದಿನೋ ನಾಸರಿಯೆ. ನನಗೇ ಆರೈಯ್ಯ ವಾಗಿದೆ" ಎಂದು ಸೀನು ಸುಮ್ಮನಾದ.

ಕುರಿತಿ ಪ್ರತಿ ಭಾಸವಾದವೂ ಸೀನು ಬಂದು ಆ ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಅನುರ ಗಾಸವನ್ನು ಹಾಡುವನು. ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಎರಡು ಗಂಟೆಯ ವೇಳೆಗೆ ಆ ಹಾಡು ಸಂಕುಪಿತ ವಾದ. ಈ ಸಂಗೀತಕ್ಕೆ ಕಿಟ್ಟು ಮಾವ ತನ್ನಯನಾಗುವನು. ಸೀನು ಸುಮ್ಮನೇ ಆತನ ಅಭಿಮಾನ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಇತ್ತೆಂದರೆ "ಇದು ಸೀನೂವಿನ ಕುರ್ಚಿ. ಈ ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಸೀನು ಹೊರತು ಮತ್ತೆ ಯಾರೂ ಕೂರ

ಕೂಡದು." ಎಂದು ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿದ. ತಾನೂ ಕೂತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಸೀನು ಹಾಡಬಿಟ್ಟನೆಂಬ ವಿಷಯ ಕಿಟ್ಟು ಹೊರತು ಅನ್ಯರಿಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಕುರ್ಚಿ ಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಾಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬೇರೆ ಸಮಯ ದಲ್ಲಿ ಹಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ ಸೀನು. ಎಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೂ ಅವಸ್ಥರ ಮಾತ್ರ ಹೊರಬೀಳುತ್ತಿತ್ತು.

ಹೀಗೆ ಇರುವಷ್ಟು ಆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆಲು ತಿದ್ದ ರಾಜನಿಗೆ ಬಾಯಿಲೆಯಾಯಿತು. ಅನ್ನ ಸೇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಿದ್ರೆ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಸದಾ ವ್ಯಾಕುಲನಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದ. ನಗು ಎಂಬುದೇ ಇಲ್ಲ. ದರ್ಬಾರಿನಿಂದಲೂ ವಿದ್ಯಾಪದಕಿಲ್ಲಾ ಬಂದು ರಾಜನನ್ನು ನಗಿಸಲು ತಮ್ಮ ತತ್ತ್ವಾನುಸಾರ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಅವರಿಂದೇನೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಘನವೈದ್ಯರು ಬಂದು ನೋಡಿ "ಇದು ಶರೀರಸಂವಂಧವಾದ ಬೇನೆ ಅಲ್ಲ. ಯಾವು ದಾದರೂ ಕೌತುಕವಾದ ವಸ್ತುವನ್ನು ತೋರಿಸಿದರೆ ಸರಿಹೋಗುವುದು" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಅವರ ಸಲಹೆಯಂತೆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿನ ಪರಿ ವಾರವೆಲ್ಲವೂ ಕೌತುಕ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತರಲು ದೇಶವೆಲ್ಲಾ ತಿರುಗಾಡಿದರು. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬನೂ ಒಂದೊಂದು ಅವರವರವಾದ ವಸ್ತು ತಂ ದನು. ಆದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಒಂದೂ ರಾಜನ ಮನಸ್ಸಿನಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಚಂದಮಾಮು

ಅ ಪರಿವಾರದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ವೇಣು ರಾಜಭಕ್ತಿ
ವರಾಯಣ. ಅವನು ಅಲಿದಲಿದು ಕಿಟಿ
ಮಾವನ ಮನೆಯ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿರುವ
ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸೀನು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಆ
ಗಾನವನ್ನು ಕೇಳಿದಕೂಡಲೇ ವೇಣುವನ
ಶರೀರ ಬಾಧೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಮಾಯವಾಗಿ ಹೋಗಿ
ಮರುವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿತು. ಕೂಡಲೇ
ರಾಜನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಹೇಳಿದ. ಈ
ವಿಚಿತ್ರ ಹಾಡುಗಾರನನ್ನು ಕರೆತರುವಂತೆ
ಭಟರಿಗೆ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ ರಾಜ.

ವೇಣು ಕಿಟಿ ಮಾವನ ಕುಟೀರಕ್ಕೆ
ಹೋದ. ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ರಾಜರ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ
ಬರುವಂತೆ ಬಲವಂತಮಾಡಿದ. "ನಮಗೆ
ಸಂಗೀತ ಬರುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದರವರು. ಅವರು
ನಾಚಿಕೆ ಪಡುತ್ತಿರುವರೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ವೇಣು
"ತಾವು ಮಹಾ ವಿದ್ವಾಂಸರಾಗಿದ್ದೀರಿ ಎಕೆ
ಹಿಂದೇಟು ಹಾಕುವಿರಿ. ರಾಜನು ನಿಮ್ಮ
ಸಂಗೀತವನ್ನು ಕೇಳಿ, ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಬಹು
ಮಾನ ಮಾಡುವನು. ಆತನಿಗೆ ಸಂತೋಷ
ಪಾಯಿತೆಂದರೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ
ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿ ನೇಮಿಸುವನು" ಎಂದು
ಹೊತ್ತಾಹಿಸಿದ.

ಹಾಗೂ ಟಿಗೂ ಮಾಡಿ ಸೀನುವನ್ನು
ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ರಾಜನ ಮುಂದೆ
ನಿಲ್ಲಿಸಿದ. ಒಂದು ಹಾಡು ಹೇಳುವಂತೆ
ಸೀನುವನ್ನು ಕೇಳಿದ ರಾಜ. ಸೀನು ಗಂಟಲು
ಸರಿಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹಾಡಲು ಉಪಕ್ರಮ

ಸಿದ. ಆದರೆ ಕಂಠದಿಂದ ಅವಸ್ವರ ಹೊಂ
ಟಿತು. ಈ ವಿಚಾಂಸನು ಗರ್ವಿಷ್ಣು ನಿರಜೇ
ಕೆಂದೂ, ತನ್ನನ್ನು ಅಪಹಾಸ್ಯ ಮಾಡು
ತ್ತಿರುವನೆಂದೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ರಾಜ
ಸೀನುವನ್ನು ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿರಿಸಿದ.

ಸೀನು ಬಂದಿಯಾದನೆ ಹೊರತು ರಾಜನ
ಸ್ತಿತಿ ಸುಧಾರಿಸಲಿಲ್ಲ. ವಿವಾದರೂ ಸರಿ, ಅವ
ರೂಪವಾದ ನಸ್ತವನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡೇ
ಬರಬೇಕೆಂದು ವೇಣು ಮತ್ತೆ ಹೊರಟ.
ಹೋಗಿ ಹೋಗಿ ಅಡವಿ ಸೇರಿದ. ಅಲ್ಲಿ
ಕಿಟಿ ಮಾವನಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿದಂತಹ ಭವನ
ಮತ್ತೆ ತೋಟ ಕಾಣಿಸಿತು ವೇಣುವಿಗೆ.

ವೇಣು ಹೊಸ್ತಿಲು ಹತ್ತವ ವೇಳೆಗೆ
ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದುಕೊಂಡು ಮುದುಕಿ ಒಬ್ಬಳು

ಕೊರಗಿ ಬಂದಳು. ಆಗ ಅಕಸು "ಅಲ್ಲೇ, ಅಲ್ಲೇ, ನಮ್ಮ ರಾಜನ ಕೋಣ ಗೂಳಿ ವಾಳು ಯಾವುದಾದರೂ ಅನ್ಯಾರ್ಥ ವಸ್ತು ವನ್ನು ಕೊಡಬಹುದಾ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ಅದಕ್ಕೆ ಅಕೆ "ಕೋಣಯಾ! ನೀನೊಬ್ಬ ಹುಚ್ಚು. ನಿನ್ನ ರಾಜನೊಬ್ಬ ಹೊಡೆದ ಹುಚ್ಚು. ನಿನ್ನಾಗಲೂ ಬೇಕೋ ನಿನ್ನ ಗೋ ತಿಳಿಯದು. ಎದುರಾಗಿರುವ ವಸ್ತುವನ್ನು ನೋಡಿದೆಯೋ ತಿಳಿಯಲಾರಿ; ಹೋಗು, ಹೋಗು. ಎಂದು ಗದರಿಸಿ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಳು.

ಈ ಮುದುಕಿ ಬಲುಗರ್ವಿತ್ವದಿಂದ ತೋರುವುದು. ಇತ್ತೀದಿನದ ಹೀಗೆ ಹೇಳುವಳೆ ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೇಣು ಅಂದು ಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ನೋಡುವಲ್ಲಿ

ಅಜ್ಜಿಯೂ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ, ಭವನವೂ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ನೇಣು ಕಂಗಾಲಾದಳು. ಭೂತಚೇಷ್ಟೆಯೋ ಎಂದು ಬೆದರಿದಳು. ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಂದಳು.

ನೇಣು ಮತ್ತೆ ಕಿಟ್ಟು ಮಾವನ ಕುಟೀರ ಸೇರಿದಳು. ತನ್ನ ಅತ್ತಮಿತ್ರ ಸೀನುವಿನ ವಿಷಯ ಕೇಳಿದ ಕಿಟ್ಟು. ಅತನು ಸೇರಿರುವುದರ ವನೆಂದ ನೇಣು. ಕಿಟ್ಟು ಮಾವ ಒಪ್ಪದ ಒಪ್ಪಿಲ್ಲ. "ಸರಿ, ನಡೆದು ಹೋದ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಮಾಡಬಹುದು. ಮುಂದಿನ ವಿಷಯ ವನ್ನ ಯೋಚಿಸೋಣ ಅಲ್ಲ ಕುಳಿತು ಕೂಡು" ಎಂದು ನೇಣುವನ್ನು ಆರಾಮ ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿದಳು.

ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಬಂದು ಸಿಮಿಷ ಇಲ್ಲಿ ಅತ್ತರಲ ನೇಣು ಸದ್ದು ಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಕೂಯು" ಗುಟ್ಟು ಹಾಕಿರಂಭಿಸಿದಳು. ಕ್ರಮೇಣ ಆ ರಾಗವು ಮೊದಲಾಗಿ ಉತ್ತಮ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಳು. ಆ ಹಾಡಗಳು ತನ್ನ ಮಿತ್ರ ಸೀನು ಹಾಡಿದ ಹಾಗೆಯೇ ಇದ್ದುದರಿಂದ ನೇಣು ತನ್ನನ್ನು ಪರಿಹಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವನೆಂದು ನೆನಪು ಕಿಟ್ಟು ಮಾವ ಆತನ ಭಜನ ಹಿಡಿದು ಕುರ್ಚಿಯಿಂದ ಎಳೆದಳು.

ಸ-ರಿ-ಗ-ಮ ಹಾಡಲು ಬರದ ತನಗೆ ಇನ್ನ ಉತ್ತಮ ಹಾಡು ಹಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ ವಾದುದಕ್ಕೆ ನೇಣು ಅರ್ಥವ್ಯವಟ್ಟು. ಈ ಕೌತುಕದಿಂದ ರಾಜನ ಕಾಯಿಲೆಯು ವಾಸಿ

ಯಾಗುವುದೆಂದುಕೊಂಡ. ವೇಣು ಕೋಟಿಗೆ ಹೊರಡುವಾಗ ರಾಜನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿ ಸೀನುವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವೆ ಎಂದು ಕಬ್ಬಿ ಮಾನನೂ ಆತನ ಸಂಗಡ ಹೊರಟ.

ವೇಣು ಅರಮನೆ ಸೇರುವ ವೇಳೆಗೆ ರಾಜನು ಮೊದಲಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ವ್ಯಾಕುಲ ನಾಗಿರುವಂತೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಆಗ ವೇಣು "ಮಹಾಪ್ರಭೂ, ನಾನು ಈಗ ಅವರಾಗುವ ಹಾಡುವ ಶಕ್ತಿ ಹತ್ತಿರದ್ದೇನಿ. ಈ ಗಾನ ನನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಬಿಡಿತ ಸಿಮ್ಮ ವನೋ ವೇಸನೆ ತೊಲಗುವದು. ನೋಡೋಣವತ್ಸ ಎಂದು ಗಂಟಲು ಸರಿಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನವಟ್ಟ. ಆತನು ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರಯತ್ನವಟ್ಟರೂ ಕಂಠದಿಂದ ಅಸಹ್ಯರ ಮಾತ್ರ ಹೊರಟಿತ್ತು.

ರಾಜನಿಗೆ ಕೋಪ ಬಂತು. "ಈ ಸಂಗೀತ ಏನಾದ್ಲಾಂಕ ಗವಾದಿಂದ ಅಸಹ್ಯರ ಹಾಡಿದ ನೆಂದರೆ ಈಗ ತನ್ನ ನಟ್ಟಿನ ಬಂಧನೇ ತನ್ನನ್ನು ಅಪಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿರುವನಲ್ಲಾ" ಎಂದು ಬೇಸರದಿಂದ "ಈವಾರಿ ನಾನು ಹಾಡ ಬಿಟ್ಟಿ ಎಂದು ಯಾರಾದರೂ ನನ್ನಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಲ್ಲಲಿ, ಅವರ ಹೊಟ್ಟೆ ಸೀಳಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಕೋಪದಿಂದ ರಾಜ ವೇಣುವನ್ನು ಗದರಿಸಿದ.

ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ರಾಜನಿಗೆ ಒಂದು ಕನಸು ಬಿತ್ತು. ಮೃದಲ ರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ದೇವಕನೈ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು "ಅಯ್ಯಾರಾಜ, ಕುರುಡರು,

ಳುಂಟರು, ಹಸಳೆಗಳು ದೇವತೆಗಳ ಮೃ ರೆಂಬ ಮಾತು ಮರೆತೆಯಾ? ನಿನ್ನ ಸ್ವಾಮಿ ವೇಣು ನಮ್ಮ ದೇವತೆಗಳ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಭಗ್ನಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ನೀನು ಹಾಗೆ ಮಮ್ಮನರ ಒಂದುವೇ? ನಿನ್ನ ತಪ್ಪು ತಿಳಿದುಕೋ ತಿಳಿದು ಸರಿಮಾಡಿಕೋ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವ್ಯಯ್ಯಳಾದಳು.

ರಾಜ ಕೂಡಲೇ ಸೀನುವನ್ನು ಸೆರೆವನೆ ಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಿದ. ಸರಿಮಾರದೊಂದಿಗೆ ಆತನಿಗೆ ಹೋದ. ಅಲ್ಲಿ ಭವನ ಕೋಟಿ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಠಿಣ ಬೆಕ್ಕು ಎಲ್ಲಾ ಕಾಣೆ ಸಿರುವು. ರಾಜ ನೇರವಾಗಿ ಭವನದೊಳಕ್ಕೆ ಹೋದ. ಅಲ್ಲಿ ವೇಣುವೇನೋಲೊಂದು ಚೀಟಿ ಇತ್ತು. ಆ ಚೀಟಿಯಲ್ಲಿ "ಮೃದಳು ಹೊರಟು

ಹೋದರು ಮತ್ತು ನಾಳೆಯೇ ವರ್ತಮಾನವೆಂದು.

ಸರಿ, ನಾಳೆ ನೋಡುವುದೆಂದು ರಾಜ ಮನೆಯಕಡೆ ದಾರಿ ತೆಗೆದ. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಆತನಿಗೆ ಕಿಟ್ಟು ಮಾವನ ಮನೆ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಅಮರಗಾನ ಕೇಳಿತು. ಬಹಳ ಆನಂದದಿಂದ ಒಳಗೆ ಹೋದ. ರಾಜನೇ ಸ್ವತಃ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಕಿಟ್ಟು ಮಾವನಿಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಆತನು ರಾಜನನ್ನೂ ಆದರದಿಂದ ಎರವೂಡಿಕೊಂಡು ಆರಾಮ ಕುರ್ಚಿಯನ್ನೇರಿ ಕೂತುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ.

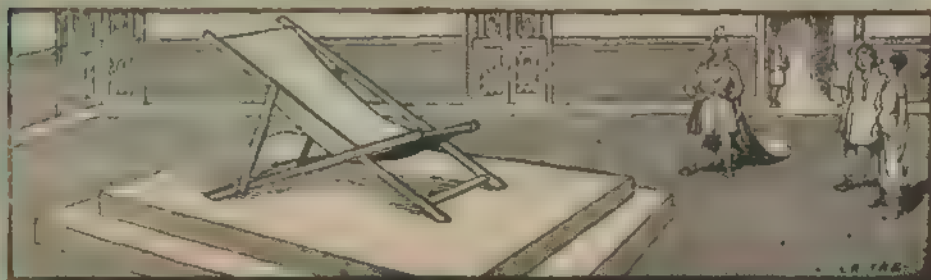
ಕುಳಿತುಕೊಂಡ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ರಾಜ ಕುರ್ಚಿಯ ಗುಟ್ಟು ಮುರಿಯಿತು. ಕ್ರಮೇಣ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಹಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ. ಈಗ ಆತನು ಯಾವ ಬಾಧೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಸುಖವಾಗಿರುವಂತೆ ತೋರಿತು.

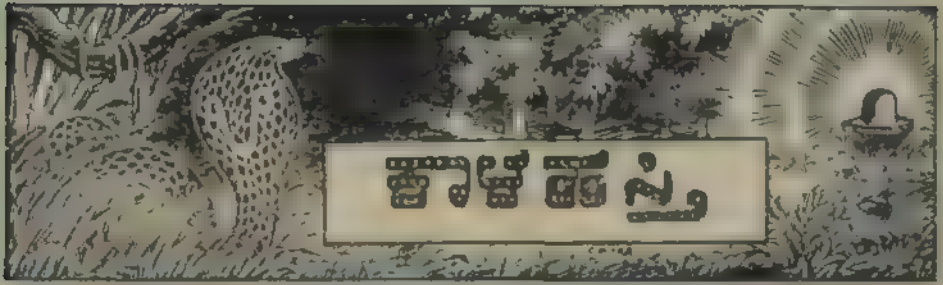
ಆಗ ಕಿಟ್ಟು ಮಾವ ಬುತ್ತಿಹದಿಂದ ಬಂದು "ಸೀನೂ, ನೀನು ಹಾಡಿದೆ; ವೇಣು

ಹಾಡಿದೆ. ಅದೇ ಹಾಡು ಈಗ ಮಹಾರಾಜರೂ ಹಾಡುತ್ತಿರುವರು ಈ ಚಮತ್ಕಾರವೆಲ್ಲವೂ ಈ ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲೇ ಇದೆ. ನನಗೆ ಆ ವೃದ್ಧಳು ಕೊಡುವಾಗ ಇದು ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳ ಕುರ್ಚಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು" ಎಂದನು.

ಆಗ ಅರಸರವಾಣಿಯೊಂದು "ಈ ರಹಸ್ಯ ತಿಳಿಯಲು ಇಷ್ಟಾದಿನ ಹಿಡಿಯಿತ್ತೇ" ಎಂದು ಗಹಗಹಿಸಿ ನಕ್ಕಿತು.

"ಸರಿ, ನನ್ನ ತಪ್ಪು ನಾನು ಅರಿತೆ!" ಎಂದು ರಾಜ. ಆ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳ ಸಂಗೀತದ ಕುರ್ಚಿಯನ್ನೂ ಅದರೊಂದಿಗೆ ಸೀನು, ಮತ್ತು ಕಿಟ್ಟುವನ್ನೂ ರಾಜ ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡ. ಹೋದ. ಕುರ್ಚಿಯನ್ನು ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಶಸ್ತವಾದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಅಂದಿನಿಂದ ಕಿಟ್ಟು ಸೀನರನ್ನೂ ತನ್ನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸರ್ವರಿಗಿಂತಲೂ ಅನುಕೂಲವಡಿಸಿದ.

ಪಾಳೆಹಸಿ

ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದಾನೊಂದು ಅಡವಿ ಯಲ್ಲಿ ಒಂದುಕಡೆ ಶಿವನು ಲಿಂಗರೂಪದಲ್ಲಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದನು. ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತು ಆ ಅಡವಿ ಯಲ್ಲಿ ಹರಿದಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸರ್ಪರಾಜನು ಶಿವ ಭಕ್ತ. ಪ್ರತಿದಿನ ರಾತ್ರಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಆ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಪೂಜೆಮಾಡಿ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದನು. ಹಾವುಗಳ ಹತ್ತಿರ ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ ಮನೆಮನೆಗಳಿಗಿರುವವು. ಮನೆಗಳೆಂದರೆ ಅನಕ್ಷೇಪ್ಯ ಪ್ರೀತಿ. ಆ ನಾಗರಾಜನು ಹುತ್ತದೊಳಗೆ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದ ಮನೆಮನೆಗಳನ್ನೂ ನವ್ರ ವೈದ್ಯರನ್ನೂ ಕೆಂಪು, ಪಚ್ಚಿ, ನೀಲಿ, ವೃಷಭಾಗ ಮುಂತಾದ ಎಲ್ಲವಿಧವಾದ ರತ್ನ ಗಳನ್ನೂ ತಂದು ಆ ಲಿಂಗದಮೇಲಿಟ್ಟು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜೆಮಾಡಿ ಹೋದನು.

ಆ ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಆನೆ ಇತ್ತು. ಅದು ಆನೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಒಡೆಯ. ಸರ್ಪ ರಾಜನು ಪೂಜೆಮಾಡಿ ಹೋದ ಮಾರನೇ ದಿನ ಗಜರಾಜ ಆ ವಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಶಿವ ಲಿಂಗವನ್ನು ನೋಡಿದ. ಗಜರಾಜನೂ ಶಿವನ

ಪರಮ ಭಕ್ತ. ಶಿವಲಿಂಗವು ಕಾಣಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ಮುಂಗಾಲೂರಿ ಸೊಂಡಿಲಿತ್ತಿ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿದ. ಲಿಂಗದ ಮೇಲಿರಿಸಿದ್ದ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಕುಪಿತನಾದ. ಮನೆ ಗಳು ಹಾವಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾದರೆ, ಆನೆಗೆ ಹೆಚ್ಚೇ? “ಯಾರು ಈ ಧೂರ್ತ? ಪರಮೇಶ್ವರನ ಮೇಲೆ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಹೊರಿಸಿದ್ದಾನೆ” ಎಂದು ಕೊಂಡು ಮನೆಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಸೊಂಡಿಲಿಂದ ತೆಗೆದು ಬಿಸಾಡಿದ.

ಮನೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲವೂ ನಾಗರಾಜನೂ, ತನ್ನಂ ತೆಯೇ ಶಿವಭಕ್ತನೆಂದೂ ಬಹಳ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಪೂಜೆಮಾಡಿ ಮನೆಗಳನ್ನರ್ಪಿಸಿ ಹೋದನೆಂದೂ ಗಜರಾಜನಿಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತು? ಆ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಲ್ಲುಗಳೆಂದೂ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿರಲು ಅರ್ಹವಲ್ಲವೆಂದೂ ಗಜರಾಜನ ಅಭಿ ಪ್ರಾಯ. ಅದರಿಂದಲೇ ಅವನು ದೂರವಾಗಿ ಬಿಸಾಡಿದ.

ಹಾವುಗಳಿಗೆ ಮನೆ ಎಂದರೆ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಿಯವೋ, ಆನೆಗೆ ಪತ್ರಿ, ಹೂಗಳೆಂದರೆ

ಅಷ್ಟೇ ಸ್ತ್ರೀತಿ. ಗಜರಾಜನು ಅವಸರವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಅವನಿಯಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ತಿರುಗಾಡಿ ಪತ್ನಿಯನ್ನು ತಂದ. ಕೊಡದಲ್ಲಿ ಇಳಿದು ತಾನು ಮತ್ತು ಕವಲಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು ತಂದ. ಅನ್ನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಇಟ್ಟು ಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಪೂಜೆಮಾಡಿ, ತನ್ನ ದಾರಿ ತಾನು ಹಿಡಿದ.

ಎರಡನೇ ರಾತ್ರಿ, ನಾಗರಾಜನು ಹೊಸ ಹೊಸ ರತ್ನಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ, ಪೂಜೆ ಮಾಡಲು ಶಿವಲಿಂಗದ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ನೋಡಿದರೆ ಅಲ್ಲೇನಿದೆ? ತಾನು ಹಿಂದಿನ ರಾತ್ರಿ ತಂದಿಟ್ಟ ಮಣೆಗಳು ದೂರದಲ್ಲಿ ಚಲ್ಲಾಸಿಲ್ಲೆಯಾಗಿ ಬಿದ್ದಿವೆ; ಪರಮೇಶ್ವರನ ಮೇಲೆ ಕಸ-ಕಡ್ಡಿ, ಸೊಪ್ಪು ಸದೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಗಜರಾಜನು ಭಕ್ತಿಕ್ರದ್ಧಿಯಿಂದ

ಇಟ್ಟು ಹೋದ ಪತ್ನಿ, ಹೂಗಳು, ನಾಗರಾಜನಿಗೆ ಗಿಡಗಂಟಿಯ ಹಾಗೆ ಕಾಣಿಸಿದವು. 'ನನ್ನ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಿ ದೇವರಿಗೆ ಅಂಜಿತಿ ಅವಹಾರವೆಸಗಿದವನು ಯಾರಿರಬಹುದು' ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಸರ್ಪರಾಜನು ಅನೆ ಇಟ್ಟು ಹೋದ ಪತ್ನಿ, ಹೂಗಳನ್ನು ದೂರಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿ, ತಾನು ತಂದ ರತ್ನಗಳಿಂದ ಪತ್ನಿ ಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಪೂಜೆಮಾಡಿ ಹೋದನು.

ಮರುದಿನ ಗಜರಾಜ ಹಿಂದಿನ ದಿನದಂತೆಯೇ ಪತ್ನಿ, ಹೂಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಶಿವಲಿಂಗದ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಂದ. ನೋಡಿದರೆ ಶಿವಲಿಂಗದ ಮೇಲೆ ತಾನು ಹಿಂದಿನದಿನ ಇಟ್ಟು ಹೋದ ಹೂ ಪತ್ನಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅದರ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಕಲ್ಲು ಚೂರುಗಳು ಇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. 'ಈ ಕಲ್ಲು ಚೂರುಗಳಾತ ಮತ್ತೆ ಬಂದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಾನು ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಬಿಂದುವಾಗಿ ಬಿಡಿಸಿದರೆ ಸುಮ್ಮನೆರಲಾರದೆ, ನಾನಿಟ್ಟ ಪತ್ನಿ, ಹೂಗಳನ್ನು ತಳ್ಳಿ ಹಾಕುವನಲ್ಲಾ!' ಎಂದು ಕೊಂಡು ನಾಗರಾಜನಿಟ್ಟ ರತ್ನಗಳನ್ನು ದೂರ ಬಿಡಿಸಿದ. ತಾನು ತಂದಿದ್ದ ಪತ್ನಿ ಹೂಗಳಿಂದ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಪೂಜೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಮೊರಟು ಹೋದ.

ಮೂರನೇ ರಾತ್ರಿ, ನಾಗರಾಜ ಯಥಾ ಪ್ರಕಾರ ಮಣೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಶಿವಲಿಂಗದ ಹತ್ತಿರ ಬಂದ. ತನ್ನ ಪೂಜೆ ಭಗ್ನವಾಗಿರುವು

ದನ್ನೂ, ದೇವರನ್ನೇಲೆ ಕಸ ಕಡ್ಡಿ ಚೆಲ್ಲಿದವು
 ದನ್ನು ಕಂಡು ದುಃಖಿಸಿದನು. ಕೋಪವೂ
 ಉಕ್ಕೇರಿತು. ಶಿವನನ್ನು ದ್ರೋಹವಾಗಿ ನೋಡು
 ತ್ತಾ "ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನೆಷ್ಟೋ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ
 ನವರತ್ನಗಳನ್ನು ತಂದು ಪೂಜೆಮಾಡಿ
 ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ದರ್ಮಾರ್ಗವು ಯಾರೋ
 ಪ್ರತಿದಿನವೂ ನನ್ನ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಭಗ್ನಮಾಡಿ
 ನಿನ್ನಮೇಲೆ ಕಸಕಡ್ಡಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಹೋಗು
 ತ್ತಿರುವನು. ನಿನ್ನ ಮೂರನೇ ಕಣ್ಣನ್ನು
 ತೆರೆದು ಅವನನ್ನು ಭಸ್ಮಮಾಡುವುದನ್ನು
 ಬಿಟ್ಟು ಹೀಗೆ ಸುಮ್ಮನಿರಬಹುದೇ?...
 ಅಯ್ಯೋ, ಎಂತಹ ತಿಳಿಗೇಡಿ ನಾನು. ಪರ
 ಮೇಶ್ವರವಾದ ನಿನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಆಗದಿರುವು
 ದೆಂದರೇನು? ಕೈಯಲ್ಲಿ ಆದರೂ ಸುಮ್ಮನಿರು
 ವೆ. ಭಕ್ತನಾದ ನನ್ನನ್ನು ತೊರೆದು.
 ನನ್ನ ಶತ್ರುವಾದ ಧೂರ್ತನವನನ್ನೇ ಸೇರಿ
 ಅವನು ಗಿಡಗಂಟೆಗಳನ್ನಿಟ್ಟರೂ ಸುಮ್ಮನಿರು
 ವೆ. ನೀನು ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿಪಕ್ಷವನ್ನು
 ಸೇರಲು ನಾನು ಮಾಡಿದ ಪೂಜಾವಿಧವರೂ
 ಏನು?" ಎಂದು ದುಃಖವಹಿಸು. ಕೊನೆಗೆ
 ಮನವನ್ನು ಸ್ವಿಮಿತಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಂಡು, ಆ
 ಎಲೆಗಳಲ್ಲಿವೆನ್ನು ವಕ್ಕಕ್ಕೆ ಜರುಗಿಸಿ ಲಿಂಗದ
 ಮೇಲಿೞ್ಧ ಧೂಳನ್ನು ಬೂಸಿ ಎಂದು ಊದಿ,
 ಸ್ಥಳವನ್ನು ಶುಭ್ರಮಾಡಿದನು. ತಾನು ತಂದಿದ್ದ
 ಮಣಿಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಪೂಜೆಮಾಡಿ ಸ್ವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ
 ಹೊರಟು ಹೋದನು. ಹೋದನೆಂಬ ಮಾತೇ
 ಹೊರತು ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ಆತನಿಗೆ ನಿದ್ರೆ ಹತ್ತ

ಲಿಲ್ಲ. "ನನ್ನ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡು
 ತ್ತಿದವನನು ಯಾರು? ಅವನನ್ನು ಹಿರಿಯು
 ವುದು ಹೇಗೆ?" ಎಂದು ಅಲೋಚಿಸುತ್ತಾ
 ಆತನು ರಾತ್ರಿಬೆಳಗ್ಗೆ ಜಾಗರಣೆ ಮಾಡಿದ.

ವಾಸಿಕೆಯಂತೆ ಶಿವಲಿಂಗವ ತತ್ಪರ ಆನೆ
 ಬಂತು. ಅನಿಟ್ಟ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಸ್ವಾಸವಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣು
 ಗಳಿರುವುದು ಕಾಣಿಸಿತು. ಆನೆಗೆ ಮೈ ಉರಿ
 ಯಿತು. "ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಜಗಳ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ
 ಮೂರ್ಖ ಯಾರು? ಅವನೇನೋ ಮೂರ್ಖ
 ನಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವನು ಎನೆಯುವ
 ಈ ಕಲ್ಲಿಗಳನ್ನು ನೀನು ಹೇಗೆ ಮೆಚಿದೆ...
 ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಪಚ್ಚೆ ನನ್ನ ಪತ್ನಿಗೆ ಸಾಟಿಯೇ?
 ಈ ಕೆಂಪು ನಾನು ತಂದು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತಿರುವ
 ಶಾವರಿ ಹೂಗಳ ಮುಂದೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರುವ

ವುದೇ? ನಾನು ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತಿರುವ ಹೂ
ಮತ್ತು ಪತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ,
ವಲನುಳವಾಗಲೀ, ಈ ಕಲ್ಪಗಳಲ್ಲಿ ಇರು
ವುವೇ?" ಎಂದು ಸಾಲು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು.
ಇಂದೂಸಹ ಆ ಕಲ್ಪಗಳನ್ನು ದೂರ ಎಸೆದು
ಯಥಾಸ್ಥಕಾರ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು
ಹೋಗುವನು. ನಾಳೆಸಹ ಈ ಪೂಜೆ ಹಾಳಾ
ಗಿತ್ತೋ ಅವನಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಕೆಲಸ,
ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು
ಹೊರಟುಹೋದ ಗಜರಾಜ. ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಂ
ದೇ ಗಜರಾಜನಿಗೆ ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ನಿದ್ರೆ
ಬರಲಿಲ್ಲ.

ಗಜರಾಜ ಹೋದನೇಲಿ ನಾಗರಾಜ
ಶಿವಲಿಂಗದ ಹತ್ತಿರ ಬಂದ. ಮತ್ತೆ ತನ್ನ

ಪೂಜೆ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು
ಅಕ್ರೋಶಗೊಂಡ. 'ಈ ಧೂರ್ತ ಯಾರೋ
ಬೇಕೆಂತಲೇ ನನ್ನನ್ನು ವರಾಭವ ಗೊಳಿಸು
ತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಲ್ಲೇ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಂ
ಡಿದ್ದು ಅವನನ್ನು ತೀರಿಸಿದ ಹೊರತು ನಾನು
ಮನೆಗೆ ಹೋಗಲಾರೆ ಇದು ಖಂಡಿತ. ಇದೇ
ನನ್ನ ಶಪಥ' ಎಂದು ನಿರ್ಧಾರಮಾಡಿದ.
ಅನೆಯಿಟ್ಟ ಪತ್ರಿ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಹಿಂದಿನದಿನ
ದಂತೆ ತೊಡೆದು ಹಾಕಲಿಲ್ಲ. ಮೆಲ್ಲನೆ ಆ
ಪತ್ರಿಯ ರಾಶಿಯನ್ನು ಸೇರಿ ಸರ್ಪರಾಜನು
ಅವಿತುಕೊಂಡನು.

ಎಂದಿನಂತೆ ಗಜರಾಜ ಬಂದ. ಇಷ್ಟು
ದಿನದಂತೆ ತಾನಿಟ್ಟ ಪತ್ರಿ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಸ್ವಲ್ಪವೂ
ಬದಲಾಯಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲವೂ ಯಥಾಸ್ಥಿತಿ
ಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಎಂತಹ ಅದೃಷ್ಟ. 'ಈ ಕಲ್ಪ
ತಂದಿಡುತ್ತಿದ್ದ ಮೂರ್ಖನೇನಾದ? ಸತ್ತು
ಹೋಗಿರಬೇಕು. ಶಿವನೇ ನನ್ನನ್ನು ಕರುಣಿಸ
ಲೋಸುಗ ಅವನನ್ನು ಕೊಂದಿರಬಹುದು'
ಎಂದುಕೊಂಡ. ಸಂಕೋಪದಿಂದ ಗಜರಾಜ
ಪೂಜಾ ಮಾರ್ಗವನ್ನೆತ್ತಿ ತೆಗೆಯಲು ತನ್ನ
ಸೊಂಡಿಲನ್ನು ಪತ್ರಿಯ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಚಾಚಿ
ದನು.

ಒಳಗೆ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ನಾಗರಾಜ
ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ. 'ಇಷ್ಟು
ದಿನದಿಂದ ನನ್ನ ಪೂಜೆ ನಾಶಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದು
ನೀನೇಯೋ. ಸಿಕ್ಕಿದೆ ನೀನು. ನಿನ್ನ ಅವ
ಸಾನಕಾಲ ಸಮೀಪಿಸಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ

ಇಂದು ನೀನು ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳುವಂತೆ
ತಿವನು ಅನುಗ್ರಹ ಮಾಡಿದ' ಎಂದು ಅಂದು
ಕೊಂಡ. ತನ್ನ ಕಡೆ ಚಾಚಿದ ಆನೆಯ
ಸೊಂಡಿಲು ಮುಖಾಂತರ ಆನೆಯ ಕುಂಭಸ್ಥಳ
ವನ್ನು ಸೇರಿ ಒಳಗೆ ಸುತ್ತಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭ
ಸಿದ.

ಇನ್ನೇನಿದೆ? ಮೆದುಳನ್ನು ಸೇರಿ ನಾಗ
ರಾಜ ಆ ರೀತಿ ಚೆಲ್ಲಾಟವಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಗಜ
ರಾಜನಿಗೆ ಬಾಧೆ ತಾಳಲಾರದಾಯಿತು.
ಅತ್ತಿಂದಿತ್ತು ಓಡಾಡಲು ಪುರುಮಾಡಿದ.
ಆ ಪಾವನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಹೊರಗೆ ಬರು
ವಂತೆ ಮಾಡಲು ಸೊಂಡಿಲು ತುಂಬಾ
ನೀರೆಳೆದುಕೊಂಡು ಮೂಗಿನಿಂದ ಸೇಪವ.
ನೀರು ಹೊರಗೆ ಬಂತೇ ಹೊರತು ಪಾವು
ಬರಲಿಲ್ಲ. ಒಳಗೇ ಇತ್ತು. ಮರದ ಬುಡದ
ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಕುಂಭಸ್ಥಳವನ್ನು ತಿಕ್ಕಿದರೆ
ಒಳಗಿರುವ ಪಾವು ಒತ್ತಡವನ್ನು ತಾಳ
ಲಾರದೆ ಹೊರಗೆ ಬರುವುದೆಂದು ಆಶೆಪಟ್ಟ;
ಆದರೆ ನಾಗರಾಜ ಎಳೆಗಿನಿಂದ ಕದಲಲೇ
ಇಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಗಜರಾಜನಿಗೆ ಪ್ರಾಣದಮೇಲೆ ಆಶೆ
ಹೋಯಿತು. 'ಈ ಪಾವು ನನ್ನ ಮೆದುಳನ್ನು
ಸೇರಿ ತನ್ನ ವಿಷವನ್ನು ಕಾರಿ ನನ್ನನ್ನು ಹೇಗಿ
ದ್ದರೂ ಸಾಯಿಸುವುದು ಬಂಜಿತ. ನನ್ನ ಮೇಲೆ
ಕಷ್ಟ ಕಟ್ಟಿದ ಶತ್ರುವನ್ನು ಏಕಾದರೂ ಬದು
ಕಿಸಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಸಾಯಿಸಿ ನಾನೂ
ಸಾಯುವೆನು' ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡ.

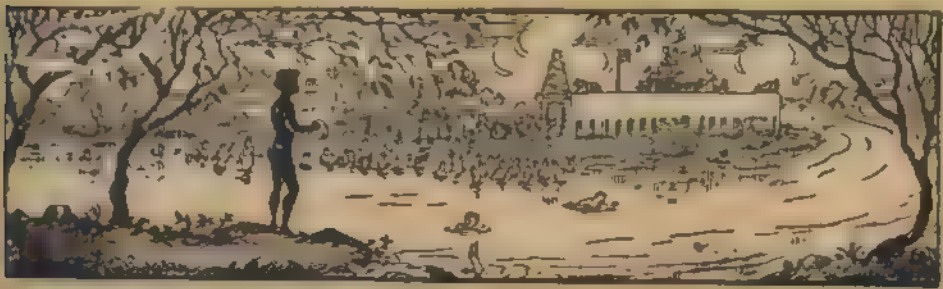
ಪಾವು ಎಲ್ಲಿಗೂ ಹೋಗದೆ ಒಳಗೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ
ಸರಿವಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಗಜರಾಜ ವೇಗವಾಗಿ
ಓಡುತ್ತಾ ಬಂದು ತನಗೆ ಎದುರಾಗಿದ್ದ
ಬಂಡೆಗೆ ತನ್ನ ಕುಂಭಸ್ಥಳವನ್ನು ತಿಕ್ಕಿ
ಹೊಡೆದ. ಆ ಒಟೆಗೆ ಒಳಗಿದ್ದ ನಾಗರಾಜ
ಜಲಿಯಾಗಿ ಸತ್ತುಹೋದ. ತಲೆ ಒಡೆಯಿತು.
ಆ ರಕ್ತದ ಮಡುವಿನಲ್ಲಿ ಗಜರಾಜನೂ
ಹೆಣವಾಗಿ ಬಿದ್ದುಹೋದ.

ಪಾರ್ವತಿದೇವಿ ಗಂಡನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು
ಗಜರಾಜ ಮತ್ತು ನಾಗರಾಜರು ಸತ್ತು
ಬಿದ್ದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಅಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ
ಮೂಕಳಾದಳು. ಪರಮೇಶ್ವರ ಅವುಗಳ
ಚರಿತ್ರೆ ಹೇಳಿದ. ಪಾರ್ವತಿದೇವಿ ಗಜ

ವತ್ಸು, ವಾಗ್ವಾಜವ, ಮಹಾಭಕ್ತರೆಂದು
 ಮೆಚಿಕೊಂಡಳು. ಪರಮೇಶ್ವರನು "ಮಹಾ
 ಭಕ್ತರೆ! ಸರಿ. ಇದರಲ್ಲೇನೂ ಸಂಕಯವಿಲ್ಲ.
 ಆದರೆ ಇನರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಒಬ್ಬರ ಮತವೇದವೆ
 ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಸರಿಯಿಲ್ಲವೆಂದಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ
 ದ್ವೇಷಿಸುವುದು ಕೆಟ್ಟದು. ಯಾರಿಗೆ ಯಾವ
 ರೀತಿ ಪೂಜೆ ಪ್ರೀತಿಯಾದರೆ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡ
 ಬಹುದು. ಎಲ್ಲವುಗಳನ್ನೂ ಪೂಜೆಗಳನ್ನೂ
 ನಾನು ಮೆಚ್ಚುವೆನು. ಹಾವು ಮಾಡಿದ ಮಗ
 ಪೂಜೆ, ಅನೆ ಮಾಡಿದ ಪತ್ರಿ, ಪೂಜೆ ನನಗೆ
 ನೆಚ್ಚಿಕೆ ಆಯಿತು. ಈ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ನಮ್ಮ
 ಭಕ್ತರು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳದೆ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು
 ದೂಳ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಅವರವರ ಮತ
 ವನ್ನು ಅವರು ಮಹಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅವ
 ಲಂಬಿಸಬೇಕೇ ಹೊರತು ಇತರ ಮತಗಳವ
 ರೊಂದಿಗೆ ನೋವೆಡಾಟ ಮಾಡಕೂಡದು.
 ಪಾರ್ವತಿದೇವಿ ಹೌದೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಳು.
 ತರ, ಹಾಯ ಪರಮೇಶ್ವರನು ಭಕ್ತರಿಬ್ಬರಿಗೂ
 ಮೋಕ್ಷವನ್ನಿತ್ತನು.

ಆ ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಶಿವನು ಹುಟ್ಟಿದನೆಂದೂ
 ಸರ್ವರಿಗೂ ಮತ್ಸು ಗಜರಾಜರಿಗೆ ಮೋಕ್ಷ
 ದತ್ತನೆಂದೂ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿ
 ಯಿತು ಶಿವಭಕ್ತನಾದ ರಾಜನೊಬ್ಬನು ಆ
 ಅಡವಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಡಿಸಿ ಹಾಕಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ
 ಶಿವಾಲಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದನು. ಆ ಗುಡಿ
 ಸುತ್ತಲೂ ಒಂದು ಊರು ಬೆಳೆಯಿತು. ಆ
 ಊರಿನ ಹೆಸರೇ ಕಾಳಹಸ್ತಿ. 'ಕಾಳ' ಎಂ
 ದರೆ ಹಾವು, 'ಹಸ್ತಿ' ಎಂದರೆ ಆನೆ. ಹಾವು
 ಮತ್ತು ಆನೆಗಳಿಗೆ ಮೋಕ್ಷ ದೊರಕಿತ ಸ್ಥಳ
 ವಾದ್ದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾಳಹಸ್ತಿ ಎಂಬ
 ಹೆಸರು ಬಂತು.

ಇಂತಹ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳ ಕಾಳಹಸ್ತಿ
 ಯಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ಗಮುಖಿ ಎಂಬ ಸದಿ ಯಾತ್ರಿಕರ
 ಸ್ನಾನಸಾಧನಾದಿಗಳಿಗೆ ಆಧಾರವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ
 ಮಹಾ ಶಿವರಾತ್ರಿಯ ದಿನ ದೊಡ್ಡ ಜಾತ್ರೆ
 ನಡೆಯುವುದು. ಲಕ್ಷಾಂತರಜನ ಅಂದು
 ಈಶ್ವರನ ದರ್ಶನ ಪಡೆದು ಮುಕ್ತಿ ಹೊಂದು
 ತ್ತಿರುವರು.

ಕಪಿರಾಜ

ಬಿಬ್ಬ ರಾಜನಿಗೆ ಏಳುಜನ ಹೆಂಡತಿಯರು. ಅತನಿಗೆ ಬೇಕಾದದ್ದೆಲ್ಲಾ ಇವರೂ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗಿದ್ದನ್ನು ಬಿಬ್ಬ ಯತಿ ನೋಡುವ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ. ರಾಜನಿಗೆ ಮಂತ್ರಿ ಸಿದ್ಧ ಅರು ಬಾಳೆ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟ. ರಾಜ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟ. ಅದರ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ಆರೇ ಇದ್ದವು. ಅರು ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಏಳುಜನ ಸತಿಯನಿಗೆ ಹೇಗೆ ಹಂಚುವುದು? ಅವಸ್ಥೆ ನೋಡು ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅರಸನೇ ಯೆ ಆವರ ವತಿಯರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಿರಿಯರಾಣಿ ಬಂಧುಗಳ ಮನೆಗೆ ಕೋಟಿಗೊಳು. ಆಕೆ ಬಂದನು, ಆ ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳೋಣವೆಂದು ಅರು ಇವಕ್ಕೆ ಅರು ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟ.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕಿರಿಯರಾಣಿ ಬಂದಳು. ತಾನಿದ್ದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವಳೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರಲ್ಲಾ ಎಂದು ಕೋಪ ಬಂತ. ಸಿಟ್ಟಿನ ಭಾವದ ಅವರು ಬಿಡಾಟದ ಸಿಪ್ಪೆಯನ್ನು ತಿಂದುಬಿಟ್ಟಳು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಅವಳ ಸಹೋದರನು "ಎಂದೂ ಕೋತಿಯಂತೆ ಸಿಪ್ಪೆ ತಿನ್ನುತಿವಾಳೆ. ಇವ

ಳಿಗೆ ಕೋತಿ ವರಿ ಹುಟ್ಟಿತ್ತೆ" ಎಂದ ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡಿದರು. ಆರ ಜನಕ್ಕೂ ವತ್ರಿ ನಂತರ ವ್ಯಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟಿದರು. ಕಿರಿಯ ರಾಣಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತ ಕೋತಿ ವರಿ ಹುಟ್ಟಿತು.

ಒಂದು ದಿನ ಆರ ಜನ ಕೃಷಿ ತಂತ್ರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ತಾವು ಬಡಗಿವೆಲ್ಲಾ ಪ್ರವಂಶ ವನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಬರುವೆವೆಂದು ಹೇಳಲು ರಾಜನು ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನಿತ್ತ. ಕಪಿರಾಜನು ತಾನೂ ಬರಬೇಕೆಂದ. ಅದಕ್ಕೆ ಇತರರು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಬದಲಿಸಿದರು.

ಆಗ ಕಪಿರಾಜ ನು ಮಾಡಿದ ಗೊತ್ತೇ? ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿದಂತೆ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಮೊದಲೇ ಹಡಗಿನ ಒಂದು ವೂಲೆ ಸೇರಿ ಕೊಂಡ. ಹಡಗು ಹೊರಟನೇಲಿ ಈ ವಿಷಯ ತಿಳಿದು ಅಣ್ಣಂದಿರು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟರು.

ಒಂದು ವಾರ ಪ್ರಯಾಣವಾದನೇಲಿ ಹಡಗು ತೀರ ಸೇರಿತು. ಆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಕೋಲಾಹಲವಾಗಿತ್ತು. ಅದೇನೆಂದರೆ ತನ್ನ ಸಿಂಹಾಸನದ ಎದುರಾಗಿರುವ ಕಲ್ಲಿ ಬಂಡೆಯನ್ನು ಯಾರು ಎತ್ತವರೋ ಅವರಿಗೆ ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಏನಾಹ

ಮಾಡುವೆನು' ಎಂದು ಆ ದೇಶದ ರಾಜ
ಬಂದು ಪ್ರಕಟನೆ ಹೊರಡಿಸಿದ.

ಆ ಪ್ರಕಟನೆ ಕಂಡು ಆ ರಾಜನ ಅಣ್ಣ
ತನ್ನಂದಿರು ಹೋಗಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರು.
ಆದರೆ ಅವನ್ನು ಕಣಲಿಸಲಾಗದೆ ವೆಚ್ಚ
ಮಾಡಿದರು. ಆಗ ಕಪಿರಾಜ ದರ್ಬಾರಿಗೆ
ಹೋಗಿ ಆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವಾದ ಬಂವೆ
ಯನ್ನು ಲೀಲಾಚಾಲನಾಗಿ ಎತ್ತಿದನು.
ಎಲ್ಲರೂ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡರು.

ಕಪಿರಾಜನನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗಲು ರಾಜ
ಕುಮಾರಿಗೆ ಇಷ್ಟವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ತಾನು
ಹೊರಡಿಸಿದ ಪ್ರಕಟನೆ ಸುಳ್ಳಾಗದಂತೆ
ರಾಜನು ಮಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದನು. ಮದುವೆ
ನಡೆಯಿತು.

ತರುವಾಯ ಕಪಿರಾಜ ಪತ್ನಿಯೊಂದಿಗೆ
ತನ್ನ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೊರಟ. ಹಡಗು ಹೋಗಿ
ಹೋಗಿ ಬಂದು ದೀಪ ಸೇರಿತು. ಕಪಿರಾಜ
ನಿಗೆ ಆ ದೀಪವನ್ನು ಆಳುವ ರಾಜಕುಮಾರಿ
ಕಾಣಿಸಿದಳು. ಆಕೆ ಸುಂದರಿಯಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ.
ಮಂತ್ರವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸೇತೆ. ಆ ಕು
ರಾಜನು ಸುಂದರನೆಂದೂ ಶಾಸನ ಮಹಿಮೆ
ಯಿಂದ ಹೀಗಿರುವನೆಂದೂ ಗ್ರಹಿಸಿ. ಆತ

ನನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗಲು ಆಕೆ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ
ಕೊಂಡಳು.

ಆಕೆ ತನ್ನ ಬುದ್ಧೇಶವನ್ನು ಕಪಿರಾಜನಿಗೆ
ತಿಳಿಸಲು ಆತನು ಸಮ್ಮತಿಸಿದ. ಮದುವೆ
ಮುಗಿಯಿತು. ಆಕೆಯನ್ನು ಸಂಗಡ ಕರೆದು
ಕೊಂಡು ಕಪಿರಾಜ ಹಡಗಿನ ಹತ್ತಿರ
ಹೋದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯರಾಗೆ ವ್ಯಾಕುಲದಿಂ
ದಿವಳು. ಅವನ್ನು ಕಂಡು ಕಿರಿಯರಾಗೆ
"ಆಕ್ಕ ಆಕ್ಕ, ನಿನ್ನ ವ್ಯಾಕುಲಕ್ಕೆ ಕಾರಣ
ವೇನು?" ನಿನ್ನ ಪತಿ ಕುರೂಪ ಅಂತಲೇ
ಇಲ್ಲಿ ಮತ್ಯಾವುದಾದರೂ ಕಾರಣವಿದೆಯೇ?"
ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. "ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ
ಇನ್ನೇನು ಬೇಕು" ಎಂದು ಹಿರಿಯಾಕೆ
ಹೇಳಲು ಕಪಿರಾಜನ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ
ಘೃಣ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಹೇಳಿದಳು ಕಿರಿಯ
ರಾಗೆ.

ಕಿರಿಯರಾಗೆಯ ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಕಪಿ
ರಾಜನ ಕಪಿಚರ್ಮ ಕಳಚಿ ಹೋಯಿತು.
ಆತನು ಅಪೂರ್ವ ಸೌಂದರ್ಯದಿಂದ
ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ರಾಜಕುಮಾರನಾಗಿ ಹೊಸ
ರೂಪ ಪಡೆದುಕೊಂಡ.

(ಬರ್ಮ ಕಥೆಯೊಂದರ ಆಧಾರದಿಂದ)

ಚಂದಮಾಮ

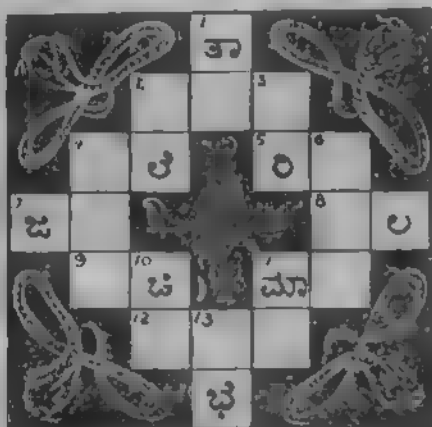
ಸ್ಪರ್ಧೆ

(ಮಕ್ಕಳ ಭಾಷಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ)

ಆಧಾರಗಳು

• ಎಡದಿಂದ ಬಲಕ್ಕೆ •

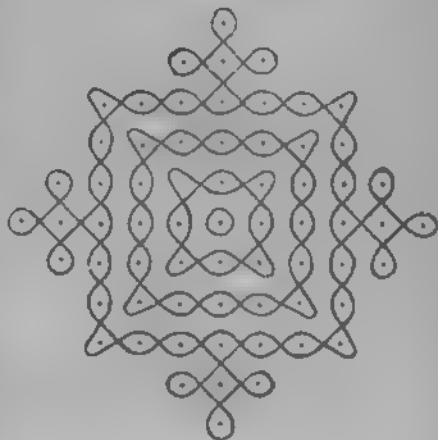
2. ಇದು ಬಂದರೆ ಕತ್ತಲೆ 7. ಚಲಿಸದಿರುವುದು.
- ಮಾಯನಾಗುವುದು 8 ಆಕಾಶದ ಒಣ್ಣೆ.
4. ಇದು ನೋಡಿದರೆ 9. ನಾಲಿಗೆಯಿಂದ ಇದನ್ನು
- ಮರದವಾತಿ ತಿಳಿಯ ತಿಳಿಯುತ್ತೇವೆ.
- ಬಹುದು. 11. ಹೆತ್ತು ಹೊತ್ತು
5. ಶತ್ರು. ಸಲಹೆದವಳು.
12. ನಾಲಿಗೆ.

• ಮೇಲಿನಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ •

1. ಸಂಗೀತಕ್ಕೆ ಇದು 10. ಎಂದೆಂದಿ ಗೂ,
- ಮುಖ್ಯ. ಸರ್ವದಾ.
2. ಖರೀದಿ; ಕ್ರಯ. 11. ಹಣಕ್ಕಿಂತ ಪ್ರಾಣ
3. ಉಣ್ಣೆ ಕೊಡುವ ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಾಣ
4. ಅಡ್ಡಿ, ಆತಂಕ, ಕಷ್ಟ 13. ಮುಖಂಡರು
6. ಪುಣ್ಯವಂತಳು, ಭಾಷಣ ಕೊಡುವ
- ಪವಿತ್ರಳು. ಸ್ವಳ.

ರಂಗೋಲಿ

ಕ ಮ ಲ

ಒಗಟುಗಳು

ಇವುಗಳೇನು ಹೇಳಬಲ್ಲೀರಾ ?

1. ಆದಿನ, ಅಂತ್ಯನ,
ಮಧ್ಯೆಯ ಇಹುದು
ನಿನಗುಂಟು ನನಗುಂಟು
ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬೇಕಿಹುದು
ಜಿ. ರತ್ನಾಕರ.
2. ಅಜ್ಜ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ,
ತಂದೆ ತಂದು ಹಾಕುತ್ತಾನೆ,
ಮಗ ಕರ್ತು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.
3. ನೀರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ನೀರಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು
ನೀರು ಕಂಡರೆ ಹರಿದೋಡುವುದು.
4. ಪಚ್ಚೆ ಕಲ್ಲಿನ ಪ್ರಾಕಾರ,
ಒಳಗೆ ಚಿನ್ನದ ಗುಡುಗಗಳು
ಅವುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಬೆಳೆಯ ಲಿಂಗ.
ಎನ್. ಕೆ. ಮೂರ್ತಿ, ಉಡುಪಿ.

ಮಕ್ಕಳ ಬೆಳವಣಿಗೆ

ಸು ನ ಡ ತೆ

ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಸಾಧನಗಳಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆ ನಡತೆಯೂ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಅದರೇ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೂ, ಸೌಖ್ಯಲಕ್ಷ್ಯ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವೇನು? ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಕೇಳುವರು ಕೆಲವರು. ಸಾಕಷ್ಟು ನಂಬಿಕೆ ಇಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದಲೇ ನಡತೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ವಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಟ್ಟ ಆಹಾರವು ಶರೀರಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಕೆಡಕು ಮಾಡುವುದೋ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೆಟ್ಟ ನಡತೆ ದೇಹಾರೋಗ್ಯವನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡುವುದು. ಹೇಗೆಂದರೆ, ಒಂದು ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದಾಗ ಮನಸ್ಸು ಭಯದಿಂದ ತುಂಬುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ 'ಸಾವನ್ನೆದುರಿಸುವುದೋ ಅಲ್ಲಿ ಭಯವಿರುವುದು' ಎಂದರು ಹಿರಿಯರು. ಸಾವನ್ನಾಡದವನಿಗೆ ಭಯವೇನಿರುವುದು? ಮತ್ತು ಭಯದಿಂದ ಸರಗಳ ರಕ್ತಿ ಕುಗ್ಗುವುದು.

ಒಳ್ಳೆಯ ನಡತೆಯಿಂದ ಮಾನವನಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯ, ಆತ್ಮರಕ್ತಿ ಲಭಿಸುವುದು. ಒಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ನಮಗೆ ಆತ್ಮರಕ್ತಿ ಬೇಕು. ಆತ್ಮರಕ್ತಿ ಒಳ್ಳೆಯ ನಡತೆಯಿಂದ ಬರುವುದು. ಆತ್ಮರಕ್ತಿ ಎಂದರೆ ನಮಗೆ ತಿಳಿಯದೆ ಒಳಗೆ ಅಡಗಿರುವಂತಹ ಒಂದು ಅದ್ಭುತ ಬಲ. ಇಂತಹ ಬಲದಿಂದಲೇ ನಮ್ಮ ಪ್ರರಾಣವುರುಷರು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದರು.

ಸನ್ನಡತೆಯಿಂದ ಸಂಕಲ್ಪಬಲ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಸಂಕಲ್ಪಬಲ ಬೇಕಾದರೆ ಆರೋಗ್ಯ ಅವಶ್ಯಕ. ಅದುದರಿಂದಲೇ ಯಾರೋ ಮಹಾಸುಭಾವರು 'ಹಣ ಕೋವರೇನೂ ಹಾಳಾ ಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆರೋಗ್ಯ ಹೋದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪವಾದಂತೆ. ನಡತೆ ಕೆಟ್ಟರೋ ಸಮಸ್ತವೂ ಹಾಳಾದಂತೆಯೇ ಸರಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ನಿಮ್ಮ ಅಕ್ಕ

★

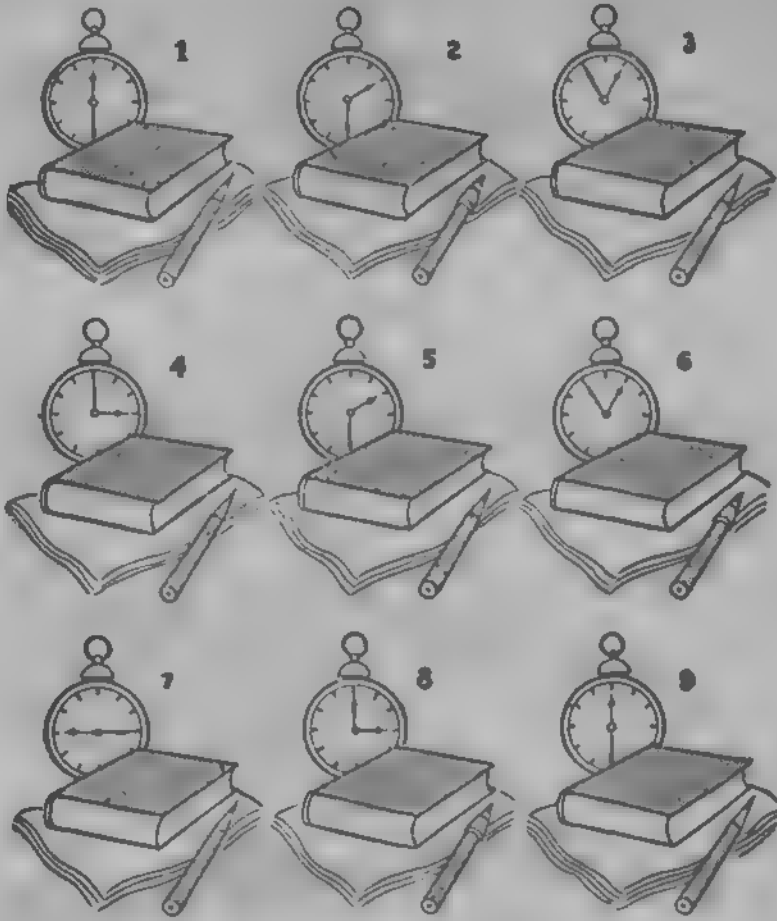
ಚು ಟಿ ಕ ಗ ಳು

★

ಹಿರಿಯರೊಂದು ಗಿರಿ
ಅಲ್ಲಿ ಇಲಿಯ ಮರಿ
ಕೊರೆದು, ಮಣ್ಣು
ನೆಳೆದು, ಬನ್ನ
ಪಡತಲಿತ್ತು ಮರಿ.

ವನವಲೆಂದು ಬಿಲ
ಬಳಿಯ ಹರಿವ ಜಲ
ಹಾರಿ ಹೊಲ
ಜಿಗಿದು ಜಲ
ಹಿಡಿ ಬಂತು ನೊಲ.

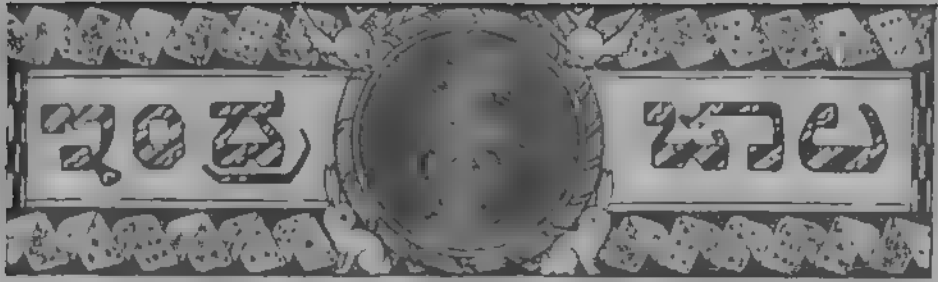
'ಸದಾರಾಮ'

ಮೇಲೆ ಕಾಣುವ ಒಂಬತ್ತು ಜೊಂಜೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಒಂದೇ ತರಹ ಕಾಣುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಹಾಗಲ್ಲ. ಎಲ್ಲದರಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಎರಡು ಮಾತ್ರ, ಒಂದೇ ವಿಧವಾಗಿವೆ. ಅವು ಯಾವುವು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುವಿಯಾ?

ಕಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ.

ಬದಿನಗ್ಗುವಿಲ್ಲಿಟ್ಟು

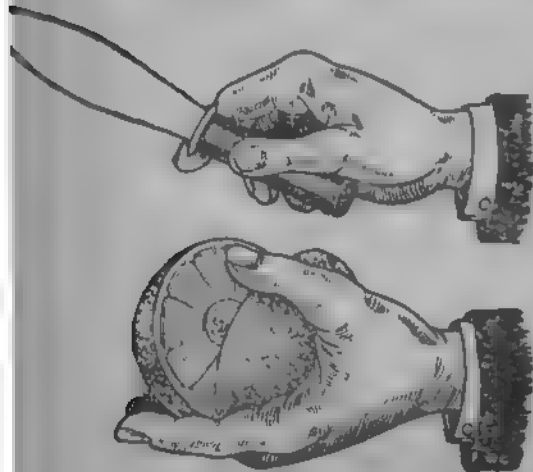
ಕಿತ್ತಲೆ ಹಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ನಾಣ್ಯ

ಇಂದ್ರಜಾಲಿಕನು ಆರು ಕಿತ್ತಲೆ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತಂದು ಸಭಿಕರಿಗೆ ತೋರಿಸಿ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಮಂತ್ರನಾದಿಗಳ ಹತ್ತಿರ ಇರುವ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಕಿತ್ತಲೆ ಹಣ್ಣುಗಳು. ಈ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಣ್ಣಿನಲ್ಲೂ ಒಂದೊಂದು ನಾಣ್ಯ ಇದೆ. ಬೇಕಾದರೆ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುವನು.

ಕೆಲವರು ಸುಮ್ಮನಿರಲಾರದೆ ಕೆಲ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕೊಯ್ಯುವರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಇದ್ದರಲ್ಲವೆ? ಇನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದ ತಮಾಷೆ ಎಲ್ಲವೂ ಈಗಲೇ. ಸಭೆಯಲ್ಲಿರುವ

ಒಬ್ಬರಿಂದ ಒಂದು ನಾಣ್ಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. 'ಈ ನಾಣ್ಯದ ಗುರುತು ಸರಿಯಾಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ. ಬೇಕಾದರೆ ನೀವೇ ಸ್ವತಃ ಇಂದಿನ ತಾರೀಖನ್ನು ಹಾಕಿ' ಎಂದು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಹೇಳಿ, ಆ ನಾಣ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಯಾವುದಾದರೂ ತಿಳಿದಿರುವ ಪದ್ಧತಿಯಂತೆ ಇಂದ್ರಜಾಲಿಕಾರನು ಅದನ್ನು ಮಾಯಮಾಡಬೇಕು. (ಇಂತಹ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಮಾಯಮಾಡುವ ರೀತಿ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿರಬೇಕೆಂದು ಭಾಷಿಸಿ ಇಲ್ಲಿ ಎವರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಅವರು ಆ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿವರಿಸುವರು)

ಈಗ ಸಭಿಕರೊಬ್ಬರನ್ನು ಒಂದು ಕಿತ್ತಲೆ ಹಣ್ಣನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೇಳುವನು. ಅವರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಹಣ್ಣನ್ನು ಎರಡು ಭಾಗಮಾಡಿದಕೂಡಲೇ ಸಭಿಕನ ನಾಣ್ಯ ಹಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಎಲ್ಲರೂ ಅಚ್ಚರಿ ಪಡುವರು (ಚಿತ್ರ ಒಂದು)

ಈ ಯುಕ್ತಿ ನೋಡಿ 'ಎಲ ಎಲಾ, ಇವನು ಹೇಗೆ ಮಾಡಿದ ?' ಏನಾದರೂ ಮಾಟವೋ ಮಹಾ ತ್ಯಾಜ್ಯೋ' ಎಂದು ಕೊಳ್ಳುವರು ನೋಟಕರು. ಆದರೆ ಈ ರಹಸ್ಯ ತಿಳಿದ ತರುನಾಯ 'ಇಷ್ಟೇಯೇ, ಎಂದು ಉದ್ಗಾರ ತೆಗೆಯುವರು. ಈ ರಹಸ್ಯ ತಿಳಿದ ಮೇಲೆ ಇಷ್ಟು ಸುಲಭವಾದ ನೋಡಿ ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ ಎನ್ನಿಸುವುದು. ಈ ಯುಕ್ತಿಯ ಮಹಿಮೆ ಯೆಲ್ಲಾ ಇಂದ್ರಜಾಲಿಕನು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಚಾಕುವಿನಲ್ಲಿದೆ.

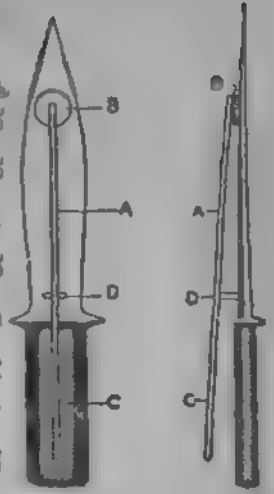
ಎರಡನೇ ಚಿತ್ರ ನೋಡಿದರೆ ಈ ಒಗಟು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. A ಎಂಬುದು B ಎಂಬ ನಾಣ್ಯವನ್ನು ಚಾಕುವಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರುವಂತೆ ಹಿಡಿಯುವ ಸ್ಪಿಂಗ್. C ಎಂಬುದು ಸ್ಪಿಂಗ್ ಅನ್ನು ಒತ್ತುವ ಸ್ವಕ. ಹಣ್ಣನ್ನು ಕುಯ್ಯುವಾಗ ಚಾಕುವಿನ ಅರ್ಧಭಾಗ ಒಳಗೆ ಹೋದಕೂಡಲೇ C ಎಂಬ ಸನ್ನೆಯನ್ನು ಅನುಕರಿಸು. ಅನುಕರಿಸದ ಕೂಡಲೇ ಚಾಕುವಿನ ಅಲಿಗೆಗೆ ಅಂಟಿದಂತಿರುವ ನಾಣ್ಯವು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಹಣ್ಣಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು. ಚಾಕುವಿಗೆ ನಾಣ್ಯವು ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರುವ ಕಡೆ ಅಲಿಗನ್ನು ಇಂದ್ರಜಾಲಿಕನು ತನ್ನ ಕಡೆ ಇರುವಂತೆ ಜಾಗರೂಕತೆ ವಹಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ರಹಸ್ಯ ಸಭೆಗೆ ತಿಳಿದುಬಿಡುವುದು.

ಇದನ್ನು ವಿನಯಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಕಲಕತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದುಸಾರಿ ನಡೆದ ವಿಷಯ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ

ಬರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ಹಣ್ಣಿನ ಅಂಗಡಗಳಿದ್ದವು. ಒಬ್ಬ ವರ್ತಕನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ 'ಅಣ್ಣಾ, ಕಿತ್ತಲೆ ಹಣ್ಣು ಡರ್ಜಾ ಹೇಗೆ. ಅಗ್ಗವಾದದ್ದರೆ ಹೇಳು'

ಎಂದೆ. ಆತ ಕೇಳಿದಷ್ಟು ಹಣ ತೆತ್ತು ಅರು ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡೆ.

ಹಣ್ಣುಗಳು ಕೈಗೆ ಬಂದ ತರುವಾಯ 'ಲೋ ಅಪ್ಪಾ, ಇವುಗಳನ್ನು ನನಗೆ ಮಾರಿದ್ದರಿಂದ ನೀನು ಬಹಳ ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾದೆ ಕಂಡೆಯಾ' ಎಂದೆ. ಆತನಿಗೆ ಒಂದು ಹಣ್ಣು ಕೊಯ್ದು ತೋರಿಸಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕಾಣೆ ನಾಣ್ಯ ಇತ್ತು. ಮಿಕ್ಕ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಅದೇ ರೀತಿ ಕೊಯ್ದು ತೋರಿಸಿದೆ. ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಪಾವಲಿ ಬಿಲ್ಲುಗಳು ಕಾಣಿಸಿದವು. ಆತ ದಂಗುಬಿಡಿ ಮಿಕ್ಕಮಿಕ್ಕನೆ ನೋಡಿದ. ತರುವಾಯ ತನ್ನ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದ ಮಿಕ್ಕ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಮಾರುವುದು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಒಂದೊಂದೇ ಹಣ್ಣನ್ನು ಸುಲಿದು ನೋಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ.

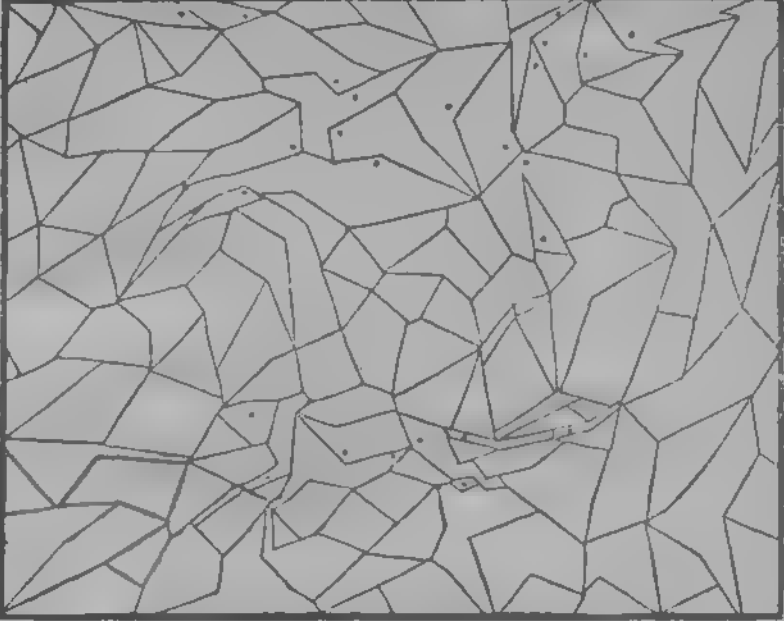
ದೋಸೆಯ ಆಸೆ

ಹಿಂದೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿದ್ದ. ಅವನ ಹೆಸರು ಸುಬ್ಬಯ್ಯ. ಹೆಂಡತಿ ಹೆಸರು ಸುಬ್ಬಮ್ಮ. ಸುಬ್ಬಯ್ಯನಿಗೆ ದೋಸೆಮಾಡಿ ತಿನ್ನಬೇಕೆಂದರೆ ಬಹಳ ಆಸೆ. ಸುಬ್ಬಮ್ಮನಿಗೆ ಅದಕ್ಕೆ ಎರಡರಷ್ಟು ಆಸೆ. ಆದರೆ ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಒಂದು ಕಿಲುಬುಕಾಸೂ ಇಲ್ಲ. ಹೇಗಾದರೂ ದೋಸೆ ಮಾಡಲೇಬೇಕೆಂದು ಸುಬ್ಬಯ್ಯ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದ. ಅವಳೇನು ತಾನೇ ಮಾಡಿಯಾಳು? "ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿ ದೋಸೆ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಳು.

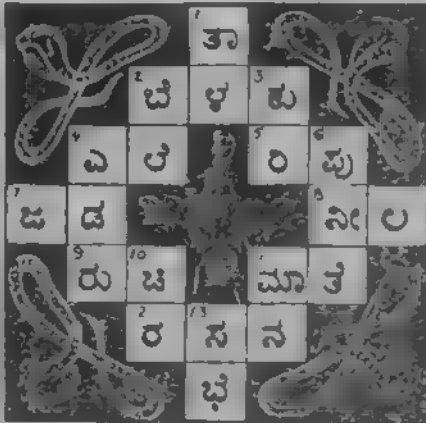
ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವನು ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಕುಳಿತೇಬಿಟ್ಟ. ಎಷ್ಟೋವರ್ಷ ಕಾಲ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದನಂತರ ಈಶ್ವರ ಅವನ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಮೆಚಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾದ. ಸುಬ್ಬಯ್ಯ ಎನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೂ ತೋಚದೆ, "ನನಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ದೋಸೆ ತಿನ್ನಬೇಕೆಂದು ಬಹಳ ಆಸೆ" ಎಂದು ಬಿಟ್ಟ. ಈಶ್ವರ ಮುಗುಳ್ಳಗೆ ನಗುತ್ತಾ, ಅರುಕಾಸಿನ ಬಿಲ್ಲೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮಾಯನಾದ. ಸುಬ್ಬಯ್ಯ 'ಅರುಕಾಸಿನ ಬಿಲ್ಲೆಯು' ಪನು ಮಾಡುವುದು' ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಮನೆಗೆ ಬಂದ. ಸುಬ್ಬಯ್ಯ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯವನ್ನೂ ಹೇಳಿದ. ಅವಳು "ಅಷ್ಟು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಇಷ್ಟೇನೆ ತಂದೆಯು?" ಎಂದಳು. ಸುಬ್ಬಯ್ಯ ಒಟ್ಟು ಎಣ್ಣೆ ಮುಂತಾದ ಸಾಮಾನು ತರಲು ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋದ. ಅಂಗಡಿಯವನಿಗೆ 6 ಕಾಸು ಬಿಟ್ಟ ಕೊಟ್ಟರೆ ಮತ್ತೊಂದು ಬಿಟ್ಟ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಇನ್ನೊಂದು. ಹೀಗೆ ಅಕ್ಷಯವಾಗಿತ್ತು. ಸುಬ್ಬಯ್ಯ ತನ್ನ ಅದೃಷ್ಟ ತಿಳಿದುಕೊಂಡ. ದೋಸೆ ಸಾಮಾನೆಲ್ಲ ಕೊಂಡು ಒಂದು ಗಂಟು ಕಟ್ಟಿ ತಲೆ ಮೇಲೆ ಹೂತುಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಬಂದ. ತಲೆಮೇಲಿಂದ ಗಂಟನ್ನು ಉಸಿ ಎಂದು ತೆಗೆದಿಟ್ಟ. ತೆಗೆದಿಟ್ಟರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಗಂಟೆ. ಅದನ್ನೂ ತೆಗೆದಿಟ್ಟರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಗಂಟೆ. ಹೀಗೆ ಗಂಟೊಕ್ಕೂಡ ಅಕ್ಷಯವಾಗುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಯಾವಾಗಲೂ ತಲೆ ಮೇಲೆ ಗಂಟು ಕೈಲಿ ಆರು ಕಾಸು ಇದೇ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. 'ಈ ಹೊಸ ಸಮಸ್ಯೆ ಹೇಗೆ ಬಿಡಿಸುವುದು' ಎಂದು ಸುಬ್ಬಯ್ಯ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಕುಳಿತ. ಸುಬ್ಬಮ್ಮ ಮಾತ್ರ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಿಟ್ಟು ಕಲಿಸಿ ದೋಸೆ ಹುಯ್ಯಲು ಶುರುಮಾಡಿದಳು. ಕಾವಲಿಮೇಲಿಂದ ದೋಸೆ ಒಂದು ತೆಗೆದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ದೋಸೆ ಸಿದ್ಧ. ಹೀಗೆ ತೆಗೆದು ತೆಗೆದು ಸುಬ್ಬಯ್ಯನಿಗೆ ಸಾಕಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಸುಬ್ಬಯ್ಯ ಬಂದ. ಬಹಳ ಆಸೆಯಿಂದ ಒಂದು ದೋಸೆಯನ್ನು ಬಾಯಿಗೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟ.

ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಸುಬ್ಬಮ್ಮನೂ ಎರಡು ದೋಸೆ ಬಾಯಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಳು. ಇಬ್ಬರೂ ಅಗಿದು ನುಂಗಿದರು. ಎಷ್ಟು ನುಂಗಿದರೂ ಇನ್ನೊಂದು ದೋಸೆ ಬಾಯಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಸುಬ್ಬಯ್ಯನಿಗೆ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅರುಕಾಸು ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗಂಟು ಬಾಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೋಸೆ. ಹೀಗೆ ಆಯಿತು ಗತಿ. ಸುಬ್ಬಯ್ಯ ಯಾಕಾಗಿ ದೇವರನ್ನು ದೋಸೆ ಕೇಳಿದನೋ ಎಂದು ಪೇಚಾಡಿದ. ಕಡೆಗೆ ದೇವರನ್ನು ನಿಸ್ಸ ಅರುಕಾಸೂ ಬೇಡ, ದೋಸೆನೂ ಬೇಡ' ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನ್ಮರಿಸಿದ. ಕೂಡಲೇ ಈಶ್ವರ ನಗುತ್ತಾ ದೋಸೆಯನ್ನೂ ಆರು ಕಾಸನ್ನೂ ಗಂಟನ್ನೂ ಮಾಯಮಾಡಿದ. ಸುಬ್ಬಯ್ಯ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸುಬ್ಬಮ್ಮನನ್ನು ನೋಡಿದ. ಸುಬ್ಬಮ್ಮನ ಬಾಯಲ್ಲೂ ದೋಸೆ ಮಾಯವಾಗಿತ್ತು. ಅಮೆಲೆ ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಉಳಿದ ದೋಸೆಗಳನ್ನು ತಿಂದು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಆಸೆ ಪಡೆದ ಮುಖವಾಗಿದ್ದರು.

ಕಲ್ಲು ಸುತ್ತ

ಈ ಬೊಡ್ಡ ಚರದಲ್ಲೆ ಅನೇಕ ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಮನೆಗಳಿವೆ. ಕಲ್ಲು ಮನೆಗಳ ವಂಧ, ಚುಕ್ಕಿಗಳು ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ. ಎಷ್ಟೋ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಚುಕ್ಕಿ ಇಲ್ಲ. ಚುಕ್ಕಿಗಳಲ್ಲೂ ಮನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಬಣ್ಣದ ಸ್ಪ್ರಿಲಿಸಿಂದ ಬಣ್ಣ ತುಂಬಿರಿ. ಅಗ ಮದ್ದಿಕೊಂಡಿರುವ ಕಲ್ಲ ತಾನೇ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾನೆ.

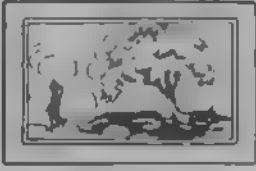
ಒಗಟುಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ

1. ನಯನ.
2. ಹಂದೆ — ಅಜ್ಜ.
ಕೊಡ — ತಂದೆ
ತಂದಿಗೆ — ಮಗ.
3. ಉತ್ತು. 4. ಹಲಸಿನ ಹಣ್ಣು.

ಚಿತ್ರದೊಗಟಿನ ಉತ್ತರ

- 1, 9 ನೇ ಚಿತ್ರಗಳು ಒಂದು.

ಅಕ್ಷರ ಜೋಡಣೆ: ಒಗ್ಗಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬಲವಿದೆ.

CHITRA

ಈ ಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಯಾವ ಬಣ್ಣಗಳನ್ನು ಹಾಕಬೇಕೋ ನೋಡಿ ಹಾಕಿರಿ

ಹಿಂದಿ ಎಂಟನೆ ಪಾಠ

यह बाजार है ।
 दोनों तरफ दुकानें हैं ।
 वहाँ एक आदमी केले बेच रहा है ।
 एक औरत केले खरीद रही है ।
 सबक पर बहुत लोग जा रहे हैं ।
 बहुत लोग आ रहे हैं ।
 मोटरों और ट्राम-गाड़ियाँ चल रही हैं ।

राम बाजार जा रहा है ।
 रमणी भी जा रही है ।
 राम एक दुकान पर खड़ा है ।
 वह एक कलम खरीद रहा है ।
 रमणी दवात का काम पूछ रही है ।
 दुकानदार कलम दिखा रहा है ।
 रमणी और राम देख रहे हैं ।

साँझ हो रही है ।

सुरज डूब रहा है ।

रमणी और राम भी घर लाट रहे हैं ।

बाजार = ಮಾರುಕಟ್ಟೆ, ಅಂಗಡಬೀದಿ
 दोनों तरफ = ಎರಡು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ
 दुकान = ಅಂಗಡ
 आदमी = ಮನುಷ್ಯ
 केला = ಬೀಳೆ, ಹಣ್ಣು
 बेच = ಮಾರುವುದು
 खरीद = ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದು
 औरत = ಸ್ತ್ರೀ
 सबक = ಬೀದಿ, ರಸ್ತೆ
 बहुत = ಬಹಳ, ಅನೇಕ
 लोग = ಜನರು
 सब = ಎಲ್ಲಾ

गाड़ी = ಗಾಡಿ, ವಾಹನ
 खड़ा = ನಿಲ್ಲುವುದು, ನಿಲ್ಲುವುದು
 दवात = ದಿವಿ, ಕ್ರಯ
 पूछ = ಕೇಳು
 दुकानदार = ಅಂಗಡಿಯವ
 दिखा = ತೋರಿಸು
 देख = ನೋಡು
 साँझ = ಸಂಜೆಯಕಾಲ, ಸಂಜೆ
 हो = ಆಗು
 सुरज = ಸೂರ್ಯ
 डूब = ಮುಳುಗು
 लाट = ಹಿಂತಿರುಗು

यह ಎಂದರೆ 'ಇದು' ಎಂದರ್ಥ. ಅಗುತ್ತದೆ. ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಪಠ್ಯಮಾನಕಾಲದ
 ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು. (ಉದಾ. ಮೇಲಿರುವ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿ)
 ಈಗ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಅವು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ. (बेच रहा है=ಮಾರುತ್ತಾ
 ಇದ್ದಾನೆ. आ रहा है=ಬರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.) ಇವರಲ್ಲಿ ಕಡ್ಡಾಯ ವಿಕವಚನ ಪುಲ್ಲಿಂಗವಾದರೆ
 ಛಾತುರೂಪಕ್ಕೆ, रहा है ಎಂದೂ, ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗವಾದರೆ रही है ಎಂದೂ, ಒಹುವಚನ
 ಪುಲ್ಲಿಂಗಕ್ಕೆ रहे हैं ಎಂದೂ, ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗಕ್ಕೆ रही हैं ಎಂದೂ ಸೂಚಿಸಬೇಕು. ಬಂದಿಯಲ್ಲಿ
 ಅಕಾರಾಂತ ಪುಲ್ಲಿಂಗ ವಿಕವಚನ ರಬ ಗೆಗೆ ಅಕಾರಾಂತ ವಿಕವಚನ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ ರಬ ಗೆಗೆ
 ಎತ್ತು ಸೇರಿಸಿದರೆ ಒಹುವಚನವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಕಾರಾಂತ ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗ ರಬಿಪು ಒಹುವಚನ
 ವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಈಕಾರ ಹೋಗಿ इसी ಸೇರುತ್ತದೆ.

ಮಕ್ಕಳ ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ವೃತ್ತಿಗೆ
ಬಯೋಟೋನ

ರಾಯ್ & ಕೋ., ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಲ್ಸ್,
ಬೊಂಬಾಯಿ ೨.

ಏಜೆಂಟರುಗಳು ಬೇಕು

ಏಜೆಂಟರುಗಳಿಲ್ಲದ ಜೊಡ್ಡ ಪುಟ್ಟ
ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಚಂದಮಾಮನ ಮಾರಾಟಗಾ
ರರು ರೂ. ೨-೦-೦ ಮಾತ್ರ ಕಳಿಸಿ ೭ ಪ್ರತಿ
ಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ರೂ. ೦-೧೦-೦ ಗಳ ಲಾಭ
ವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು. ೧೫ರಿಂದ ೨೦ನೇ
ತಾರೀಖಿನ ಒಳಗಾಗಿ ರೂ. ೨-೦-೦ನ್ನು
ಮುಸಂದೂಕರು ಕಳಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ೭ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು
ಪಡೆಯಿರಿ.

ಬಿಡಿ ಸಂಚಿಕೆ ಪ್ರತಿ ಒಂದಕ್ಕೆ

ರೂ. ೦-೬-೦ ಮಾತ್ರ.

* ಏಕಾಕ್ಷವನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ಬರೆಯಿರಿ.

CHANDAMAMA OFFICE

P. B. 1686, MADRAS-1.

ಚಂದಮಾಮ

ನಾಲ್ಕು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ

ಕನ್ನಡ, ತೆಲುಗು, ತಮಿಳು ಮತ್ತು ಹಿಂದಿ

ಯಾವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲೇ ಆಗಲಿ

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ ರೂ. ೦-೬-೦

ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಚಂದಾ ರೂ. ೪-೮-೦

ಇಂದೇ ಚಂದಾದಾರರಾಗಿರಿ

UMA 728
Niles Station
La 1-0-0

ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ ಚಂದಮಾಮ

ಹೊರಟಿದೆ

ಇಂದೇ ಚಂದಾದಾರರಾಗಿರಿ

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ - ರೂ. ೦-೬-೦
ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ ರೂ. ೪-೮-೦

ಎ. ಪಿ. ಕಳುಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಏಜೆನ್ಸಿ ವಿವರಗಳಿಗೆ ಈ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಬರೆಯಿರಿ.

CHANDAMAMA PUBLICATIONS.

P. B. 1686

::

MADRAS-1

ಪುಟ್ಟಮಕ್ಕಳೇ !

ನಿಮ್ಮ ಅಜ್ಜಿ ಅಜ್ಜಂದಿರು ನಿಮಗೆ
ಕತೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿರಬಹುದಲ್ಲವೆ !
ಅವುಗಳನ್ನು ನೆನೆಸಿಕೊಂಡು ನನಗೆ
ಬರೆದು ಕಳಿಸುವಿರಾ ? ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು
ಓದಿ ನೋಡಿರಿ.

—ಚಂದಮಾಮ.

ದೋಂಗ್ರೆ ಬಾಲಾಮೃತ

ಬಲಹೀನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುವುದು. ಹಲ್ಲು ಮೊಳೆಯುವಾಗ ಆಗುವ ಭೇದಿಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದು. ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಪುಷ್ಟಿದಾಯಕವಾದುದು.

K. T. Dongre & Co., Bombay 4.

Controlling Editor : SRI CHAKRAPANI

Printed and Published by B. NAGI REDDI at the B. N. K. Press Madras -

Chandamama, November, '49

Photo by B. Ranganadham

ದೀಪಸ್ತಂಭ

